

Ige, házasság, bizalom, hagyomány, találkozás, megbocsátás, szeretet, elfogadás, megértés, barátság, kegyelem, remény, örök élet, örömhír, igazság, Kálvin téri Juhármondó, A HAJDUBÖSZÖRMÉNYI KÁLVIN TÉRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG IDŐSZAKI LAPJA • XVII. ÉVFOLYAM • 2021/3. SZÁM, család, MEGVÁLTÁS, közösség, hit, összetartozás, FELTÁMADÁS, világosság, Békeesség, ÉLET, szeretetszolgálat, igazság, misszió, üdvösség, jókedv

„Mert amelyek régen megírtak, a mi tanulságunkra írtak meg: hogy békeességés tőrés által és az írásoknak vigasztalása által reménységünk legyen. A békeességés tőrésnek és vigasztalásnak Istene pedig adja nektek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint: Hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek az Istent és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyját.” (Róma 15,4-6.)

„A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, Hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” (II.Tim.3,16-17.)

„Ne szégyelld hát a mi Urunk bizonyágtételét, ... Aki megtartott minket és hívott szent hívással, nem a mi cselekedeteink szerint, hanem az Ő saját végzése és kegyelme szerint, mely adatott nekünk Krisztus Jézusban örök időknél előtte, Megjelentetett pedig most a mi Megtartónknak, Jézus Krisztusnak megjelenése által, Aki eltörölte a halált, világosságra hozta pedig az életet és halhatatlanságot az evangélium által,” (II.Tim.1,8a9-10.)

„Maga pedig a békeességnek Istene szenteljen meg titeket mindenestől; és a ti egész valótok, mind lelketek, mind testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételére.” (I.Thessz.5,23.)

Reformáció: október 31.

ELŐSZÓ

Éhség, hiány, meglegedettség, túltápláltság. Ezeket a szavakat úgy gondolom, nyugodtan használhatjuk a szellemi-lelki étvágy állapotára. Éhesek vagyunk e téren is, nem csak a fizikai testünket illetőleg. Kérdés, hogy ki, mi és miért hat a szellemi-lelki étvágyunkra. Továbbá kinek, minek és miért engedünk, hogy ezeken a területeinken is formáljon, alakítson, befolyásoljon. Ma olyan korban élünk, amikor az információk széles spektrumú kínálatának lehetünk szemtanúi. Az étvágyunk nem nagy, hanem hatalmas és széleskörű táplálást igényel. Valósággal habzsol. Amikor megtapasztalhatóvá válik a hiány, ebből formálódik az éhség, ezt követi a beszerzés, majd kialakul az elégedettség, meglegedettség, és eljuthat az állapot akár a túltápláltságra, amikor is a sok irányból beáramló információkkal teletömődik a szív, az értelem. „Beindulnak” a gondolatok, és létrejön a kommunikáció verbálisan és nonverbálisan. És ezek a folyamatok kialakítanak egy szemléletet, hitet, megvallást, életmódot. És az ember lelke „bolyong”, hiányt szenved, nem találja a helyét, mert nem tudatosan táplálkozik. Pedig a tudatos lelki-szellemi táplálásra-táplálásra nagy szükség van.(!) Mindaddig nem is gondolnánk, mennyire szüksége van a lelkünknek Isten Igéjére, a Szentírásra, amíg kézbe nem vesszük, és egészen egyszerűen elkezdjük olvasni, olyan nyitottsággal, mint amilyen érdeklődéssel más jelleű könyveket, folyóiratokat, újságokat, internet böngészőket is kézbe veszünk, mint érdeklődő, kereső emberek. Saját tapasztalatból mondhatom, hogy Isten beszéde, Igéje, ha Hozzá fordulunk a különböző kérdéseinkre választ ad, lelki állapotainkban vigasztal, bátorít, valamint orvosság-gyógyszer a szívnek, vérnyomásnak, a gondolatoknak. A léleknek pedig a Jézus Krisztusban való hit által élet, örök élet az Ő Szent Lelke által.(!) Tudom, hogy nem könnyű alázattal alárendelni magunkat az Ő akaratának. De csak Nála nyugszik meg az emberi lélek. Csak Ő ad képességet arra, hogy szeretetben, békességben éljünk egymással.

E lapszám is a gyülekezet életének állomásait eleveníti fel a sok kedves cikkíró írásaival, és a „háttérben” imádkozó Testvérekkel.

A kedves Olvasóknak Istentől áldott Reformáció ünnepet kívánok a szerkesztői csoport nevében!

szerkesztő

„Mennyivel inkább Krisztusnak a vére, Aki örökké való Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek.” (Zsid.9,14.)

„És hogy gyermekségedtől fogva tudod a szent írásokat, melyek téged bölcsé tehetnek az üdvösségre a Krisztus Jézusban való hit által.” (II.Tim.3,15.)

„Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik közül első vagyok én.” (I.Tim.1,15.)

„Szerfelett megsokasodott pedig a mi Urunknak kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel.” (I.Tim.1,14.)

Tartalom

- 3 Eucharisztia és Reformáció
- 4 Énekeink
- 5 Hittanosok és a Reformáció
- 5 Bizonyágtételek
- 7 Csak egy perc...
- 7 Szeretetszolgálat
- 10 Ifjúsági csoport (Ifi)
- 11 Egyháztörténet
- 12 Jó Pásztor Óvoda
- 14 Kálvin Szolgáltató Központ
- 17 „...valóban így vannak-e ezek?” ApCsel.17,11c
- 19 Anyakönyvi hírek
- 19 Közelmúltunk örömei
- 32 Művészetről keresztyén szemmel

Köszönjük, ha adományával támogatja a lap folyamatos megjelenését!

Online íghirdetések: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó hírt hallhatsz!](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó_hírt_hallhatsz!)

Online áhítatok: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss, ne csak nézz!/Futó kockák rólunk](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss,_necsaknézz!/Futókockák_rólunk)

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség
2021./3. Reformáció
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztette:** Somogyiné Gyüre Mária

A szerkesztő munkatársai: Bertalan-Szűcs Nóra, Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Nemes Vitold József, Osváth Tamás, Osváthné Katona Zita, Rác Gábor, Szabó Anita, Tóth-Serbán Orsolya

Fotó: válogatások

Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen

Postacím: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.

Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu

Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000

Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

EUCHARISZTIA ÉS REFORMÁCIÓ

Mit is kezdjen egy egyszerű református hívő ember a hazánkban nemrég lezajlott 52. Eucharisztikus Kongresszussal? Még a fogalmakat is tisztáznunk kell, hiszen anyyira szokatlanok számunkra: „Az Eucharisztikus világkongresszus, más néven Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus a római katolikus egyház rendszeresen megrendezett, világméretű eseménysorozata, melynek célja az oltáriszentség megismerésének és tisztelésének elmélyítése.” (Wikipedia)

Az eucharisztia római katolikus értelemben az úrvacsorát jelöli, szó szerint „hálaadást” jelent, tükörfordításban pedig „jó adománynak”, illetve „csodálatos ajándéknak” lehetne fordítani.

Az „oltáriszentség” az az ostya, illetve az a bor, amelyet egy felszentelt római katolikus pap átlényegített (átalakított, átváltoztatott) Jézus Krisztus valóságos testévé és vérévé. Így érthető a kongresszus előtt, főleg a fővárosban megjelent óriás plakátok felhívása: „Találkozz Jézussal Budapesten!” (Vagyis: Gyere, és vegyél részt az eucharishtiában!)

A találkozásra hívással maximálisan egyet értünk mi is. De annak hogyaniban súlyos különbségek vannak közöttünk.

Tudni illik a történelemből, hogy a korai középkorban lezajló népvándorlás idején, amikor a Nyugat-Római Birodalom összeomlott, egyedül az akkori keresztyén egyház tudta megtartani szervezeti egységét, s ezért annak vezető püspöksége – a római – a közelében is egyre nagyobb befolyást, sőt hatalmat szerzett. Az Európába beözönlő pogány népek keresztyénné tétele azonban komoly nehézségekbe ütközött, hiszen valamennyien hozták a maguk korábbi hiedelmeit, illetve vallásait. A középkori egyház ezért, hogy a hatalmát és a közigazgatási rendet fenntartsa, több kompromisszumot is kötött ezekkel a vallásokkal. Ennek két legismertebb eredménye a Karácsony és a Mária kultusz bevezetése lett. Az előbbit a pogányok decemberi Nap-imádata helyére tették, az

utóbbi pedig helyettesíteni igyekezett a pogány népeknél szinte mindenütt meglévő istennő imádatot. Sajnos az egyházi vezetők és tanítók nem vették komolyan az apostol intését: „Vigyázzatok, hogy rabul ne ejtsen valaki titeket olyan bölcsekedéssel és üres megtévesztéssel, amely az emberek hagyományához, a világ elemeihez, és nem Krisztushoz alkalmazkodik.” (Kol 2,8-15)

Mindez, illetve a római püspökség és püspök hatalmi pozíciójának megerősödése oda vezetett, hogy egy idő után a középkori keresztyén egyház már nem egy forrásra, a Szentírásra alapozva fogalmazta meg a hittételeit, hanem lassan ugyanolyan szinten kezelte az un. szenthagyományt (szentek élete, látomásai, csodái, üzenetei) és a pápai rendeleteket is. Így időközben a római püspök nem csupán egy helyi vezető, hanem az egész nyugati keresztyénség első embere, sőt „Vicarius Filii Dei”, azaz „Isten Fia földi helytartója” lett, akiről később kimondták, hogy tévedhetetlen, amikor „ex cathedra” (valamilyen szintű hitbéli egyetértést képviselve) nyilatkozik. Ez utóbbiak (a Mária imádat és a Pápaság vezető szerepe) nem igazolhatóak a Szentírásból, vagy csak erőltetett belemagyarázásokkal, de ez a római katolikus teológiát nem zavarja, hiszen a másik két forrásra is ugyanúgy támaszkodik, mint a Bibliára. Innen érthető, hogy miért lehetetlenség egységet létrehozni a protestáns és a római katolikus teológiai látásmód között. S az is, hogy Luther, Kálvin, Zwingli, Méliusz, Szegedi-Kis, Károli, stb., amikor a Biblia kutatása alapján megújultak (újonnan születtek, vö.: Ján 3,5-7), határozottan hirdetni kezdték s tették a Reformáció első, mindent meghatározó alapelvét: Sola Scriptura! Egyedül a Szentírás az igaz hit forrása! S ebből következett az összes többi reformátori felismerés és hitvallás: Solus Christus (egyedül Krisztus a megváltó és közbenjáró), Sola gratia (egyedül kegyelemből van üdvösségünk és nem érdemből) és Sola fide (egyedül hit által tudjuk Isten ajándékait megragadni és nem cselekedetek által).

Az eucharishtiában a középkori, illetve a mai római katolikus felfogás szerint a szereztetési igék által, illetve egy olyan pap által, akinek a felszentelése egy hosszú papi (püspöki) láncolaton keresztül (szerintük) visszavezethető egyenesen szent Péterre – a szent jegyek fizikailag átalakulnak Jézus valóságos testévé és vérévé, s ezért egy római katolikus hívő számára ez a legfőbb, legcsodálatosabb és legfontosabb találkozás Jézus Krisztussal. Ezért vannak olyanok, akik minden nap járnak misére, hogy ezt a különleges találkozást átéljék.

Mi pedig azt valljuk – kizárólag a Bibliára, mint Isten Igéjére, élő üzenetere támaszkodva, hogy „hitben járunk, nem látásban” (2.Kor 5,7). Vagyis az Úr Jézus az utolsó vacsorán semmit sem változtatott meg a kovászatlan kenyéren és a boron, amit a kezébe vett (semmilyen misztikus átlényegülésre nincs utalás egyik evangéliumban sem), hanem a saját testéről és vévéről beszélt, amikor így szólt: „Ez az én testem és ez az én vérem.” Vagyis: Mi az Ő teste és mi az Ő vére? Ez: Áldozat(!), mint ahogy a kenyér és a bor „áldozatul esik” annak, aki elfogyasztja! „Erre emlékezzetek”, tette hozzá az Úr, arra tudniillik, hogy mivé lettem értetek!! (1.Kor 11,23-26)

Ezért minden úrvacsora az Ő tetteire, az Ő értünk hozott áldozatára hívja fel a figyelmünket. Merthogy csak az ebbe vetett hit ment meg bűneink büntetésétől, a kárhózzától! Ezért, amikor úrvacsorázunk – a segítségül hívott Szentlélek által – (ahogy ezt Kálvin hangsúlyozza) megerősödünk az egyedüli Üdvözítőbe vetett hitünkben. De nem kell, nem szabad hinnünk semmiféle misztikus, fizikai átalakulásokban. Az Úr Jézus szögezte le: „Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.” (Ján 4,24) (szent) Péter írja: „Ő miután felment a mennybe, az Isten jobbján van, és alávetettek neki angyalok, hatalmasságok és erők.” (1.Pét 3,22) Azaz nem szedhető darabokra és nem is szaporítható az Ő teste vagy a vére! Ilyesmire senki nem kapott ha-

talmat sem a földön sem az égen! Pál apostol pedig buzdít, hogy legyünk olyan lelki emberek, akiket Isten Lelke vezérel! (Róm 8,14) „A nem lelki ember pedig nem fogadja el az Isten Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem képes: mert csak lelki módon lehet azokat megítélni. A lelki ember azonban mindent megítél (megvizsgál), de őt senki sem ítéli meg.” (1.Kor 2,14-15) Valljuk és igyekezzünk gyakorolni az apostollal együtt az úrvacsorázásban is: „Nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2.Kor 4,18)

A mi különleges találkozásunk Jézus Krisztussal az Ő Igéje és Szentlelke által megy végbe. (Zsolt 119,9-16) „Aki pedig az Úrral egyesül, egy Lélek övele.” (1.Kor 6,17) Hisszük, hogy Dávid király is a Szentlélek ihletésére írta le ezt a döntő mondatot: „Leborulok szent templomodban, és magasztalom nevedet hűséges szeretetedért, mert mindennél magasztosabbá tetted nevedet és beszédedet.” (Zsolt 138,2) Vagyis az Úrnak a neve és a beszéde a mindennél magasztosabb, és nem a teste! És: „A hit hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.” (Róm 10,17) Illetve: „A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a

megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” (2.Tim 3,16-17) „Ezek pedig azért írtak meg, hogy higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben (örök) életetek legyen az ő nevében.” (Ján 20,31)

Mindezekért az eucharisztia és a Reformáció szerinti úrvacsora közül egyértelműen ez utóbbit választjuk. De mivel a Szentírásban Isten a nagy parancsolatot helyezte a szívünkre (Mát 22,37-40), ezért minden egyes római katolikus testvért szeretünk és tisztelünk. Mást nem is szabad tenünk.

Somogyi László

Énekeink

The image shows a musical score for a hymn. It consists of four staves of music with lyrics in Hungarian. The chords are indicated above the notes. The lyrics are: "I. Sem - mit ne bán - kód - jál, Krisz - tus szent se - re - ge, Mert nem ár - tat né - ked sen - ki gyű - löl - sé - ge, No - ha e vi - lág - nak raj - tad dü - hös - sé - ge, De nem hágy szé - gyen - ben Krisz - tus ó Fel - sé - ge."

Semmit ne bánkódjál, Krisztus szent serege,
Mert nem árthat néked senki gyűlölsége,
Noha e világnak rajtad dühössége,
De nem hágy szégyenben Krisztus ó Felsége.

Királyi nemzet vagy, noha te kicsiny vagy,
Az Atya Istennél bizony te kedves vagy;
Ő szent Fia által már te is fia vagy,
Minden dicsőségben, higgyed, hogy részes vagy.

Hogyha te igazán a Krisztusban bízol,
Higgyed, hogy lélekben Istennél gyarapszol,
Ha Krisztus véréből igaz hittel iszol:
Higgyed, hogy örökké meg nem szomjúhozol.

Akármint halásson az ördög utánad,
Az ő tagjaiban dühösködjék rajtad,
Mind tőrrel, fegyverrel siessen utánad,
Ha Krisztusban bízol, higgyed, az sem árthat.

Rajtad semmit sem fog a pogány ellenség,
Noha nehéz néked a rettenetesség;
Bátor koncra hányjon a hitlen ellenség:
Feltámaszt a Krisztus, néked nagy reménység.

Oltalmazza Krisztus az ő szent egyházát,
Miként a jó pásztor saját juhocskáját;
Valaki hallgatja a Krisztus mondását,
Viseli mindenkor szorgalmatos gondját.

Siess most mihozzánk, Krisztus, segélj minket,
A te szent igéddel neveljed hitünket,
És te Szentlelkeddel bírjad életünket,
Hogy minden dolgunkban dicsérhessünk téged.

Igaz fogadásod és minden beszéded,
Nyilván vagyon immár minden dicsőség;
Ne hagyd elpusztulni e kicsiny sereget,
Melyért a keresztfán vállal nagy gyötrelmet!

Ne nézzed, Úr Isten, e világ vakságát,
Te nagy jóvoltodról háládatlanságát,
A te igéd ellen ily nagy káromlását:
Nézzed a Krisztusnak ártatlan halálát.

Vedd el már mi rólunk a sok ellenséget,
Vedd ki mi közülünk a sok gyűlölséget;
Essenek szégyenbe minden ellenségink,
Kik dicsőségedet tagadják s nevetik.

Senkiben nem bízok az anyaszentegyház,
Hanem csak te benned, ki minket oltalmazsz,
És igazságoddal mindenkoron táplálsz,
Te szent sebeiddel minket megvígasztalsz.

Hálát adunk néked, mennybéli nagy Isten,
Ki vagy egy szentségben és három személyben.
Ne hagyd elrettennünk keserűségünkben,
Halálunk óráján ne essünk kétségben!

HITTANOSOK ÉS A REFORMÁCIÓ

„Voltak olyan emberek, akik változást szerettek volna, és vissza szerettek volna térni Isten Igéjéhez. Komolyan véve a Bibliát rámutattak arra, hogy mi nem helyes az egyházi életben, és min kell változtatni. A reformáció szó visszaformálást jelent. A célja az, hogy visszatérjen az egyház az alapokhoz. Ez egy hosszabb folyamat volt, de a reformáció kezdetét 1517. október 31-re helyeztük, mert Luther Márton akkor függesztette ki a 95 tételét, amiben megfogalmazta, hogy miben szükséges változtatni a korabeli egyháznak.”

(Rácz Ildikó
és Gorzsás Alexa 6. osztály)

„A reformáció szerintem azért jó, mert mindenki a saját anyanyelvén tudja olvasni Isten Igéjét, a Bibliát, aki érteni szeretne volna a Bibliát, annak meg kellett volna tanulnia latinul, de a reformáció ebben is változást hozott. A reformátoroknak köszönhetően ma már több mint két ezer nyelvre le van fordítva a Biblia.” (Hagymási Gabriella 7. osztály)

„Magyarországon a 16. században terjedt el a reformáció, eleinte az ország vezetése fellépett a tanok ellen, de a század végére már az ország nagy része protestáns lett. A reformátorok a nép nyelvén, magyarul prédikáltak és bibliafordítások is születtek, ezért

nagymértékben hozzájárultak az irodalmi nyelv kialakulásához.”

(Lakatos Zsolt 8. osztály)

„A középkori egyház bírálta Luther Márton, Ágoston-rendi szerzetes 95 tételét, amivel felhívta a figyelmet az egyház hibáira. Később Kálvin János Svájcban elindította új, vallási mozgalmát. A reformáció egyes irányzatainak szétválása a különböző protestáns felekezetek megerősödéséhez vezetett, amire a katolikus egyház az ellenreformációval válaszolt.”

(Orgován Alexa 8. osztály)

a tanulók hittanoktatója:
Tóth-Serbán Orsolya

BIZONYSÁGTÉTELEK

BIZONYSÁGTÉTEL

Áldás, békesség!

Református pedagógus családban születtem. Anyai nagyapám Szócs Gyula a Kálvin téri gyülekezetbe járt, presbiter is volt. A nagyapám sokat vitt magával a templomba gyerekkoromban. Mi a családunkkal nem jártunk templomba, az akkori rendszerben nem lehetett, a szüleimnek az állásába kerülhetett volna. Ezért otthon imádkoztunk.

Az utcabéli lányokkal és egy osztálytársammal a Bocskai téri templomba jártunk vasárnaponként felsős koromban. Nagyon jók voltak ezek az alkalmak, mindig feltöltődve jöttem haza. Már alig vártuk a következő vasárnapot. A nyolcadik évfolyam elvégzése után a Bocskai István Gimnáziumban folytattam tanulmányaimat, ekkor már nem jártam templomba. Sajnos letértem a jó útról.

Mivel nem vettek fel a főiskolára Egerbe, elmentem dolgozni. Gondoltam, majd egy év múlva megpróbálok újra. Az életem másképp alakult. A munkahelyen megismerkedtem egy fiúval, szerelmes lettem és férjhez mentem hozzá 19 évesen, 1969-ben. Polgári esküvőnk volt. 20 évesen megszülettem első fiamat, Istvánt és 15 hónap múlva megszületett a második

fiam Csaba. A házasságunk nem volt jó, de próbáltam mellette kitartani a gyerekek miatt. Állandóan ivott, verekedett a férjem, nem ilyen életet képzeltem magamnak. Végül megelégteltem ezt az életet, és 1973-ban elváltam tőle. Innentől kezdve egyedül neveltem gyerekeimet egészen felnőtt korukig nagy-nagy szeretetben. A mai napig is nagy a kötődés közöttünk.

1989-ben megismerkedtem egy baptista fiatalemberrel és sokat jártunk a baptista templomba. Testvérei nagyon hívők voltak, egyből elfogadtak testvérnek. Mindig feltöltődve jöttem haza az Istentiszteletről. Meghívtak a „bemerítkezési” ünnepekre, ahol nagy hatással voltak rám a bizonyágtételek, az Ige hallgatása. Édesanyámmal is jártunk a Kálvin téri templomba. Akkor Erdei István tiszteletes úr szolgált a gyülekezetben a feleségével, Manyikával. Ide járt a kisebbik fiam is Istentiszteletekre. 1999-ben le is konfirmált. Ez az esemény akkora hatással volt rám, hogy elhatároztam, hogy én is konfirmálni fogok. Isten gyermeke szeretnék lenni. Itt kezdődött az én megtérésem. „Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyá-

hoz, csakis énáltalam.” (Ján. 16,4)

2000-ben konfirmáltam Erdei István tiszteletes úrnál. Az 50 éves születésnapomra ez volt a legnagyobb ajándék. Azóta rendszeresen járok a templomba. Mindig feltöltődve jövök haza, alig várom a következő alkalmat. Mivel gyermekeim más városban laknak, így sokat utazok, de ott is mindig elmegyek Istentiszteletra. Édesanyámmal együtt jártunk Kelenföldön Kálmán Péter református lelkész tanítványának Istentisz-

teletén, a Deszkatemplom avatóján Miskolcon, Nyíregyházán a templomban, Tiszaszalkán Vincze Márti lelkészknél, ahol Zila Péter szolgált, Budapesten a Kálvin téri templomban, ahol Hegedűs Lóránt püspök úr hirdette az Igét.

Később megromlott édesanyám egészsége, már csak én tudtam Istentiszteletre járni. Nem tudtam bekapcsolódni a gyülekezet életébe, én voltam vele állandóan haláláig, ami 2018 szeptemberében következett be. Gyülekezeti táborban 2019-ben voltam először Székelyjón. Lelkikben, hitben megerősödve tértem haza, tele élményekkel. Olyan volt ott lenni, mint egy nagycsaládban. Nagyon jól éreztem magam. Most már, ha időm engedi, igyekszek bekapcsolódni a gyülekezet életébe, szolgálom az Urat. 2020-ban is voltam a táborban Várhosszúréten, onnan is lelkiekben feltöltődve jöttem haza.

Egyházi alkalmainkon tudok segíteni, hála legyen az Úrnak. 2021-ben is voltam a gyülekezettel táborban Penészleken, ahol még közelebb kerültem az Úrhoz. Az imaközösségek, Istentiszteletek, áhítatok, a filmek nagyon nagy hatással voltak rám. A filmekben láthattuk, hogy a hit ereje csodákra képes, lelki gyógyulásra és testire is. Itt el tudunk csendesedni, az Úrra figyelni a hétköznapi gondokat félretéve. Lelki társakra lehet találni, őszintén elmondani a véleményünket, megbeszélni a napi Igét, énekelni, dicsérni az Urat. „*Boldog az, akinek az Úrban van a remény-sége, aki az eget és a földet alkotta.*” (Zsolt. 146,5-6) A Derékhadnak, ahova én is tartozom, van külön összejövetele minden hónap 3. szerdáján, ahol van egy központi téma, amit átbeszélünk, illetve imádkozunk, éneklünk, például a „Szívem csendben az Úrra figyel” kezdetű éneket.

Most szeptember 24-26-ig csendes hétvégén voltunk ismét Penészleken az ifisekkel együtt. Nagyon jók voltak a beszélgetések, az imaközösségek, éneklések. A vasárnapi záró Istentisztelet méltó befejezése volt a hétvégi együttlétünknek. Óriási hatással volt rám, nagyon megérintett. A napi Ige Pál apostol Galatákhoz írt levelének 5. részének 16-26. verse volt:

„*Mondom pedig, Lélek szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyék.*”

„*Ha azonban a Lélektől vezéreltetek, nem vagytok a törvény alatt.*”

Egy Igével szeretném zárni bizonygatótevényt, amely nagyon fontos számomra.

„*Hit, remény, szeretet, e három, ezek között pedig legnagyobb a szeretet.*” (I. Kor.13,13)

Testvéri szeretettel:
Szilágyi Istvánné

„...A MEGFELELŐ VALLÁST KÖVETEM?”

Az a megtiszteltetés ért, hogy gondolataimat lejegyezhettem eme újságba, melyet sok lelkes hívő olvas. Tartalmilag saját megtérésemről esik szó a továbbiakban.

Gyakran sok hívőben felmerül a kérdés: a megfelelő vallást követem?

Az igazit keressük mindenben, legyen szó a helyes megfejtésekről, állásról, társunkról vagy a vallásról.

18 évesen az utóbbit találtam meg, a kereszténységet. Hiába nézgettem

utána különböző vallásoknak, a végén mindig visszajutottam a kiindulópontoz. Mert van ebben „valami”. A keresztyén emberek megmagyarázhatatlan, egészen különös kisérgázása.

Miután fokozatosan, és hosszú úton, de végül megtérésre jutottam, úgy gondoltam, hogy ennyi és kész. Hit Istenben, imádkozás, Ige. De az út igazából csak most kezdődött el, és korántsem csak e háromról szól!

Isten azt szeretné, hogy bízunk benne teljesen, és ne aggódalmaskodjunk hiábavalóan. Bízunk Rá az életünket, hisz Ő tudja igazán azt, mi a jó nekünk, mert a legjobbat akarja, nekünk csak annyi lenne a „dolgunk” hogy bízunk Benne, és azt hittel elfogadjuk.

Amikor kiderült, hogy kínai szak nem indul az egyetemen, ahová jelentkeztem, és török szakra raktak át, a kétségbeesésem hamar felváltotta az Istenbe vetett bizalmam. Meglepett az eset, amely velem megtörtént, de megnyugodtam abban a hitben, hogy Isten tudja, mi ezzel a célja. „Mert csak én tudom, mi a terem veletek - így szól az ÚR - : békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.”

(Jer 29,11.13)

Fontos, hogy ne csak tanulmányainkban, hanem egész életünkben törekedjünk az Istenbe vetett bizalomra, amely soha meg nem csalatkozik, és el nem évül.

Egészségünket is bízunk rá mert Ő az, Aki ki tud emelni életünk legmélyebb pontjaiból minden helyzetben. Fel tud emelni onnan, ahonnan ember már nem képes, ráadásul megszabadíthat bennünket, ha hagyjuk és akarjuk és felismerjük ennek fontosságát.

Ha hittel kérünk, kapunk. Legyen szó csodálatos gyógyulásokról, mind személyeknek, állatoknak egyaránt. Csak bízni kell Benne, ilyen egyszerű.

Én hiszek Benne és bízok. Így kerülhettem egy fantasztikus városba, Szegedre, ahol minden napom maga a földi paradicsom!

Balogh Boglárka Mária

CSAK EGY PERC**A MÉLYSÉG ÉS A FELSZÍN****Olvasandó: ApCsel 17,1–15**

Érdekel a dolgok mélysége? Sokan megelégszenek a felszínnel, azzal, ami látnak, ami könnyen felfedezhető, megérthető és megemészthető. Pedig igazi kincsek, titkok és összefüggések a mélységben tárulnak fel! (Pl. a Reformáció tanításaiban, hitvallásaiban is...)

A béreai gyülekezet tagjai többre vágytak: nem csupán megismerni egy-két keresztyén alapigazságot, megragadni, hogy Jézus hatalmasabb, mint bárki, akit eddig megismerhettek, elhinni, hogy aki Őbenne hisz, annak örök élete van. Vágytak mélyebben megismerni Őt, megérteni, hogy miért kellett ilyen szörnyű kínhalállal meghalnia, s vajon miért engedte ezt a Mindenható Isten? Csakugyan Jézusban teljesedett be egy sereg ószövetségi prófécia? Csakugyan Ő a megígért Messiás, sőt, az Isten Fia? De akkor hogyan juthatott el a golgotai keresztre?! Nem csupán az érdekelte őket, hogy miért van szenvedés, hanem hogy a Meg-

váltónak miért kellett szenvednie?!

Érdekel-e, kedves Olvasóm, a bűnöd mélysége? - S hogy Isten kegyelme és szeretete irántad még mélysegebb? (Ef 2,8-9) Érdekel-e, hogy a keresztyénség az öröm vallása, s nem egy tilalomfaerdő ellenszenves világa? Tudod-e, hogy a béreaiakhoz ha-

sonlóan te is kutathatod Isten Igéjét, amely egyre jobban meg fog nyílni előtted? (Ján 20,31) Erre áll csak igazán, amit Urunk így ígért meg: „Aki kér, az mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyílik az ajtó!” (Mt 7,8)

Somogyi László

SZERETETSZOLGÁLAT**SZERETETSZOLGÁLAT-DIAKÓNIA A
GYÜLEKEZETÜNKBEN**

„A jó cselekvésében, pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk.” Gal 6, 9

A Bibliaolvasó kalauzunk újszövetségi igeszakaszában ma reggel olvastam a fenti Igét, amely még jobban megerősített abban, hogy írjak a szeretetszolgálatról. Az elvi alapvetést bibliai Igéken keresztül, a Jóhírmondó legutóbbi számában Somogyiné Gyüre Mara Diakónia c. cikkében részletesen kifejtette. Én ezt a gyakorlat oldaláról szeretném bemutatni a gyülekezetünkben átélte korábbi és a közelmúltban tapasztaltak alapján. Tudjuk, hogy a szeretetből végzett szolgálat csak Jézus Krisztus által lehetséges,

mert az Ő Lelke indít bennünket a jó cselekvésére. Az Ő agapé szeretete tökéletes példa előttünk, mert „... az Emberfia sem azért jött, hogy Neki szolgáljon, hanem hogy Ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért”. (Mt 20, 28) Az akkori és jelenlegi tanítványait pedig példákön keresztül tanította/tanítja, hogyan viszonyuljunk embertársainkhoz. Ki ne ismerné a lábmosás történetét vagy az irgalmas samaritánusét (Lk 10, 30-37) „Mert példát adtam nektek, hogy amint Én tettem veletek, ti is úgy tegyetek.” (Jn 13,15)

További kérdés vetődik, fel: milyen szolgálatokról ír a Biblia, mert ennek tükrében vizsgálhatjuk gyülekezetünk szeretetszolgálatát. A Keresztyén bibliai lexikon a következőket említi:

- Asztal körüli szolgálat. Bizonyára emlékszünk Márta szorgoskodására (Jn 12,2) vagy a 7 diakónus kiválasztására (ApCsel 6, 1-4).

- Szegények, nyomorultak segítése. „Tiszta és szeplő nélkül való Isten-tisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban.” (Jakab

1,27) Jézus sosem ment el a beteg, nyomorult emberek mellett.

- Szolgálat lehet az imádság és az Ige szolgálata is. Pál apostol az evangélium hirdetését minden esetben szolgálatnak tekinti (ApCsel 20, 24; 21, 19). A diakónusok kiválasztásánál olvashatjuk, „*mi pedig megmaradunk az imádkozás és az Ige szolgálata mellett.*” (ApCsel 6,4)

- Szolgálhatunk a nekünk adott karizmák szerint. „*A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz.*” (1. Kor 12, 4-5)

- Felebarátaink felé való szolgálat. (1.Kor 16, 15) (Róm 16, 1) (2.Kor 8,4)

- Békéltetés szolgálata. „*Mindez pedig Istentől van, Aki megbékéltetett önmagával Krisztus által és nekünk adta a békéltetés szolgálatát.*” (2.Kor 5, 18)

Nézzük, hogyan valósul ez meg a gyülekezetünkben! Elmondhatjuk, hogy az asztal körül mi nők szívesen szolgálunk. Szeretevendégséghez sütemények készítésével, örömmel hozzájárulunk, legyen ez ünnepségek, vendégek fogadása kapcsán, vagy konfirmációs vizsga, gyermekszolgálatok után. Sok éven keresztül nagy gyülekezeti összefogással rendeztük meg a Bibliaszövetség által szervezett csendesnapokat. Több gyülekezetből érkeztek a testvérek és gazdagon vendégül láttuk őket. A közös szendvicskészítések a mai napig elevenen élnek bennem. A szolgálatban résztvevők többsége már a mennyei hazában van. Ezt követően pár év kihagyással a Bethánia C.E. Szövetség szervezésében rendeztünk tavasszal csendesnapokat, amelynek sajnós a Covid járvány vetett véget egy időre. Reméljük a jövő évben ez is megrendezésre kerülhet. Kicsit a múltira és a testvérekre emlékezve eszembe jutnak azok a hittanos táborok is, ahol egész héten a nőtestvérek főztek a gyerekek számára. Nem kis feladat volt, de odaszánással végezték. A gyülekezeti gyermekheteken nap, mint nap a nők gondoskodtak süteményekről és szolgáltak a gyerekek között. A férfiak a testreszabott munkákat végezték: fűnyírás, parókia udvar-, templomkert tisztántartása. Még él az a férfitestvé-

rünk, aki minden vasárnap korábban odament, hogy rendezze a templomkertet és a járdákat. A kulcsos bácsi, ahogy a gyerekeim hívták, mert az ő feladata volt a templom bezárása is. Közös férfiszolgálat volt a Bocskai tériekkel együtt a Keleti temető megtisztítása. A templom takarításában férfiak, nők közösen vettünk részt. A beteglátogatásokat szükség szerint végeztük a régebbi időben is. Aztán megalakult a beteglátogató csoportunk, amely sok szolgálatot végzett az elmúlt időben. Szakmaillelki felkészítést is kaptunk Gál Judit kórházi lelkésznőtől, Szabó Sándor ny. lelképásztortól, aki koordinálta a csoportot és bibliaórákat is tartott nekünk, majd ezt folytatta Somogyi László tiszteletes úr. A járvány ideje alatt a látogatások megszűntek, de telefonon tartottuk a kapcsolatot. Én, mint beteg tapasztaltam meg, hogy milyen nagy ereje van a testvérek imádságainak, az Igéknek, amelyekkel erősítettek és együttérzésükkel a szeretetüket fejezték ki. Imatéma, hogy ez a beteglátogató csoport fiatalabbakkal is egészüljön ki, mert számos beteglátogató igen megerőtlenedett, vagy komoly betegséggel küzd. Van olyan testvérünk, akinek az Úr a tanítás szolgálatát adta. Itt nem elsősorban a lelképásztorokra gondolok, hanem akinek az Úr látást ad és át is tudják adni. Így működnek gyülekezetünkben olyan csoportok, amelyeket nem lelképásztorok vezetnek. Pl. Derékhad, Szövetségek Bibliaórája. Az imaszolgálat nagyon fontos a gyülekezet életében. Ha nem tud már valaki részt venni az istentiszteleteken háttér imádságá-

val segíthet, hogy a Szentlélek adjon erőt és üzenetet az Ige hirdetőjének. Számos helyzetben, vagy gyülekezeti feladathoz is nagy szükség van erre: pl. gyülekezeti misszió, evangelizáció, konfirmandusok, ifjúság, óvoda, idős gyülekezeti tagjaink, gyülekezeti tábor stb. A lelki ajándékok tekintetében elmondhatjuk, hogy mindenkinek ad kegyelmi ajándékot az Úr. Vannak, akik a gyülekezet énekharában szolgálnak, mert jó hallással és énekhanggal áldattak meg. Mások szívesen írnak a gyülekezeti újságba. Néhány testvér jó előadókészséggel rendelkezik, ezért tudnak verseket szépen felolvasni irodalmi műsorban vagy a gyülekezet előtt elmondani. Vannak ügyes kezű sütő asszonyaink is, akikre lehet számítani. Nem lehet a sokszínű kegyelmi ajándékokat felsorolni, mert olyanok is vannak, amelyek nem látványosak, de megtapasztalhatóak, pl. aki megkapta a vigasztalás, a bátorítás, együttérzés ajándékát, azt a környezete is érzékeli. Erre legalább olyan szükségünk van, mint az előbb felsoroltakra. A felebarátaink felé való szolgálat során a szeretet megnyilvánulásait tapasztalhatjuk meg. Ha ez jól működik erős kötődést ad a közösséghez. Hiszem, hogy sok történet kerülhetne ide, mert ahol szeretet van, ott megjelennek a jó cselekedetek is.

„*Mert az Ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.*” (Ef. 2,10)

Szeretettel:

Karácsonyi-Kis Lászlóné Ibolya

VÁRATLAN TELEFONHÍVÁS

Az elmúlt időben történt, telefonhívást kaptam. Viszszahívtam a számot. Egy ismerősöm kérni akart tőlem egy szívességet. Úgy döntöttem, közre adom az esetet, bizonyára bárkivel előfordulhat ez, esetleg hasonló. A szóban forgó hívást idősebb ember társam intézte felém. Ám hamar tudtomra adta, mit is kér tőlem. Korábban autóval őt is elvittem orvoshoz, most arra kért, egy általa ismert jósnőt vigyek el lakására. Éjszakánként kopogást hall, s ezt szeretné megfejtetni, mi vagy ki okozza?

Válaszom egyértelmű volt, én az Úr Jézus gyermeke, ilyen felkérésnek nem tehetek eleget. Ugyanis, a jóslás a mi Urunk által tiltott dolog.

A Bibliában erről több helyen is olvashatunk erre vonatkozó Igéket, pl. V.Mózes 18, 10-14. verseiben.

Saját magam is megfordultam ilyen helyen, de mikor az Úr Jézus gyermekévé fogadott, mint bűnt vallottam meg, s kértem rá Megváltóm bocsánatát. Így szabadított meg ezen megkötözöttségéből az Úr Jézus.

Többször felfigyeltem rá, hogy még keresztyén körökben is olvassák pl. a horoszkópot, alkalomadtán jóshoz fordulnak, nem gondolva rá, milyen káros, lelkiileg sötét és gonosz erőket idéznek meg. A jövőkutatást ilyen formában tiltja az Isten, mivel az Egy Igaz Istenbe vetett bizalommal szembe fordul. A mi Istenünk nem hagy minket (az övéit) tudatlanságban a

jövendőt illetően sem. Ám amit elrejt előlünk, az feltétlen olyan, amit jobbnak lát, ha nem tudunk előre. Erre nekünk, tanítványainak alázattal, belenyugvással lehet válaszolni. A tőle tanult imádságban is mondjuk: „legyen meg a Te akaratod...”

Ha igazán rábízom magamat, akkor az életem gondja, baja – a jövőm – az Ő kezében van. Az Úr Jézus mondja: „Ne aggódjatok a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért, elég minden napnak a maga baja.” (Máté 6,34) Ha valakinek kérdése merül fel e témát illetően, úgy a mi lelkészeink bizonyára segítséget adnak. Forduljunk hozzájuk bizalommal.

Dienes Sándorné Erzsike

HÚ A CÉLIG! JÉZUS AZ ÚR!

Isten megajándékozott minket minden javaival. Ezt szépen írja le az Ige az Efézus 1. 3-7 részben.

„Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, Aki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben a Krisztusban, aszerint, amint magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Ő előtte szeretet által. Eleve elhatározván, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratának jókedve szerint kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben, Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint.”

Kedves Olvasók!

Szeretném közreadni azt az áldást, amit egy szolgálat által nyertem Somogyi László tiszteletes úrtól 2021. augusztus 22-én. Ez az Ige és bizonyágtétel elgondolkodtatott, maradandó nyomot hagyott bennem.

A Márk 11, 12-22. részben a teremtetlen fügefáról hallhattunk. Másnap pedig, amikor Betániából elindultak, megéhezett, és messziről meglátva egy zöldellő fügefát, odament, hátha talál rajta valamit. De

amikor odaért, semmit sem talált rajta, csak levelet, mert nem volt fügeérés ideje. Jézus megszólalt, és ezt mondta a fának: „Senki ne egyék rólad gyümölcsöt, soha többé.” Majd később így ír a 20. verstől 25. versig: Korán reggel, amikor elmentek a fügefa mellett, észrevették, hogy az gyökerestől kiszáradt. Péter visszamemlékezve így szólt hozzá: „Mester, nézd: a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt.” Jézus így válaszolt nekik: „Higgyetek Istenben!” „Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amiért imádkoztok, és amit kértek, megkapjátok, és meg is adatik nektek. És amikor megálltok imádkozni, bocsássatok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy menyői Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket.”

Miért nem hallgattatik meg az ima? Oka lehet:

- nincs hit,
- nincs bizalom,
- BŰN; neheztelés, harag, gyűlölet

A fügefa jelképes; te vagy és én. Jézus Krisztus tejhatalmú Úr minden emberi élet felett. Neki akkor is jár a hódolat, amikor mi nem gondoljuk. Neki jár a mi teljes engedelmisségünk. Ha nincs gyümölcsérés ideje, akkor is keresi rajtunk, bennünk a jó gyümölcsöket, úgymint; szeretet, jó-

ság, hűség, szelídség, alázat.

A Bibliából előhozott másik példa Jónás történeténél, hogy Isten hogyan figyel Jónásra. A nagy hőségben tőköt rendelt Jónás feje fölé, hogy árnyék legyen felette. A cethal is időben van ott, hogy elnyelje Jónást. A növények, állatok beleilleszkednek Isten tervébe, tudják Isten akaratát, talán jobban, mint mi emberek! Jézus nem „Jézuska”, hanem egylényegű az Atyával, akinek mindenek engedelmeskednek. Hatalmas és erős, aki mindent megtesz, amit akar. Gondold csak el; Jézus megátkozta a fügefát és a fa kiszáradt Jézus egy szavától!

Ebben az évben sok nehézség volt emberi életünkben, a világban. Covid járvány, viharok pusztítása, esőzések, erdőtüzek, vulkánkitörés, ahol 1000 fokon olvad a környezet. Milyen nagy Istenünk van és milyen kicsi az ember! Ezért hinni kell, bízni kell!

Imádkozásunk kudarcba fulladhat, ha hiányosságunk van abban, ha mi nem tudunk megbocsájtani, ha neheztelés, harag van bennünk. Isten előtt kedves volt Jézus áldozata, szenvedése azért, mert értünk vállalta a kínhalált! Így Jézus lett az örökévaló Főpap, aki meg tud indulni a mi gyarlóságainkon, meg tud szánni

bennünket, hogy el ne vesszünk, hanem hogy örök életünk legyen! Jó hír maga a megbocsátás!

Közeledik a Reformáció ünnepe. Újuljon meg életünk, hogy újra felismerjük, mit tett értünk Krisztus!

Áldjuk, magasztaljuk az Ő nevét, mert ezt érdemli!

Hegedűs Jánosné Katika

IFJÚSÁGI CSOPORT (IFI)

A LIGETALJAI IFI HÉTVÉGE

September 24-én az ifi Nemes Vitold vezetésével indult el a Ligetalja Gyógyfürdő és Termál Hotelbe, ahol megrendezésre került az ifi hétvége, melynek címe: „Valóság, Igazság, Ifi” volt. A hotel egy nyugodt szép környéken volt Hajdúböszörménytől keletre a román határtól nem messze.

A mostani Ifi hétvége számomra abból a szempontból is különleges volt, hogy velünk tartott a gyülekezet derékhada is. Az első nap, amikor megérkeztünk, felfedeztük a szállodát és környékét és miután megismertük az ideiglenes ifi termet és az áhítatok helyét, végre kezdetét vette az esti ifi, ahol a hétvége fő témáját kezdtük el boncolgatni. Az este sok érdekes gondolat hangzott el a magunk tréfás módján, de este mindenki magával vitt valamit az Igéből, aminek másnap nagy haszna volt. Ezután következett a kötetlen program, ahol sokan maradtak a társalgóban csocsózni és beszélgetni, míg a többiek felkeresték a termálfürdőt, ahol szintén sokat beszélgettünk.

Másnap bőséges reggelivel kezdtük a napot. Reggeli után pedig ifi kezdődött. Az imádságot az udvaron egy kis kinti foglalkozás követte, amire Vitold különféle játékokkal készült és így jókedvűen indítottuk a délelőtti alkalmat. Az egész délelőtt nagyon jól telt el, ahol mindenki nagyon jól érezte magát. Délután az ifi és a derékhad közösen vett részt egy beszélgetésben. Szokásosan énekekkel kezdtük el és utána jött az igehirdetés, ahol a Filippibeliékhöz írt levél negyedik fejezetéből olvastunk fel. Rengeteg érdekes gondolatot osztottak meg mindkét oldalról, így közösen gyarapíthattuk tudásunkat. Ifisként érdekes volt hallani az idősebb korosztály véleményét a médiáról, igazságról és egyéb témákról és

arról, hogyan tudnak párhuzamot vonni ezekről a témák és az Ige között. Rengeteg jó meglátás hangzott el és érdekes ötletek, amik komolyan megfontolandók és öröm volt nézni, ahogy a két sokban különböző korosztály máshogy látta a dolgokat, de valahogy mégis Isten Igéje mozgatott meg mindenkit. Ezt egy bőséges vacsora követte, amit Bercivel együtt mindenki alig várt. Vacsora után összegyűltünk az ifi terembe, ahonnan elindultunk az esti áhítat helyszínére a kápolnába. Az este énekléssel és igehirdetéssel telt el. Az estét az áhítat után is együtt töltöttük, és az együttlételet egy tradicionális módon, társasjátékkal és édességgel ünnepeltük meg. Mindenki nagyszerűen érezte magát és jó kedvvel tértünk nyugovóra.

Vasárnap akárcsak szombaton egy kiadós reggelivel indítottuk a napot, amit a vasárnapi istentisztelet követett. Az istentisztelet során meghallgattuk az Igét és összefoglaltuk az eddigi tudásunkat és tapasztalatainkat. Majd elkezdtünk összepakolni és egy páran elhagyni a szállást, míg egy páran még maradtak egy igen kellemes termálfürdőzésre még az indulás előtt.

Személy szerint ez megint csak egy nagyszerű élmény volt a gyülekezeti tagokkal, és mint mindig rengeteg sok értékes gondolattal tértem haza, amikről hetekig lehetne beszélni. Ez az ifi hétvégen nagyon értékes volt és remélem itt az összes résztvevő nevében is beszélhetek, ha azt mondom, hogy egy ilyen alkalmat soha nem hagynánk ki, mert tényleg sok új dologgal gazdagodtunk lelkileg.

Ecsedi Levente

EGYHÁZTÖRTÉNET

VÉKA ALÁ TETT LÁMPÁS

150 éve született Baltazár Dezső

Dr. BALTÁZÁR DEZSŐ,
a tiszántúli református egyházkerület püspöke.

Dr. Baltazár Dezső egységesített
lelkési öltözékben

A ránézek a képre egy hullámtörő embert látok. Szemében ott a hajdúk nyakassága, tartásában a kálvinizmusra jellemző szálfegyenesség. Ezt a férfit az idők szelei tették határozott, irányadó jellemmé, akinek az élete folyamatos küzdelem volt.

Ez az ember nem volt más, mint Dr. Baltazár Dezső a Tiszántúli Református Egyházkerület 51. püspöke. Ki is volt ő? Milyen nagy szolgálatot vitt véghez élete során? Ha ezeket a legaprólékosabban akarnám összefoglalni, talán száz könyv lapja sem bírná el. Viszont azt nem tehetjük meg, hogy születése 150. évfordulóján nem ejtünk szót arról az emberről, akinek a reformátusság és Magyarország is rengeteget köszönhet.

1871. november 15-én született Hajdúböszörményben Baltazár János hajdúkerületi építész, és Czeglédy Mária ötödik, legfiatalabb gyermekeként. A család gyökereik egészen Csehországig vezetnek, 1351-ben innen költözik Magyaror-

szágra Baltazár László. A reformáció során a család áttér a lutheri tanokra, ezért menekülniük kell, és csak 1699-ben térnek vissza magyar földre, addig Franciaországban, Svájcban, és Ausztriában élnek. Először Szarvason telepednek le, később pedig Hajdúszoboszlón lelnek otthonra. Baltazár János már ott született. Házassága révén kerül Hajdúböszörménybe.

Baltazár Dezső elemi tanulmányait szülővárosában végzi, felsőbb tanulmányait pedig Debrecenben. Édesapja különös gondot fordított gyermekei tudományos, és jellemi nevelésére. A néhai püspök az „Édesapámról” szóló újságcikkében leírja, hogy Baltazár János számon kérte őket a szünetekben az iskolában tanultakról, és e mellett a mezőgazdasági, és a házkörüli munkában is be kellett a Baltazár gyerekeknek segíteni.

1890-ben elveszítette édesapját. Ekkor már teológiai hallgató volt, amit 1894-ben fejezett be, viszont még nem kezdte meg a lelkészkedést, hanem folytatta, az idő közben elkezdett jogi tanulmányait, amit 1897-ben fejezett be. Ebben az időben kerül Gesztre nevelőnek gróf Tisza Kálmán miniszterelnök fia, Lajos mellé.

Az egyetemi tanulmányok végeztével visszatér a Hajdúságba. 1899-ben elveszi Szabó Izabellát a balmazújvárosi Szabó Mihály lányát, majd 1900-ban hajdúszoboszlói lelkész lesz. Házasságát hat gyermekkel áldotta meg a Mindenható Isten: Katalinnal, Jánossal, Erzsébettel, Lászlóval, Izabellával, és Évával. Közben egyházi karrierje is épült, 1901-ben az Alsószabolcs-Hajdúvidéki Egyházmegye (ma Hajdúvidéki Református Egyházmegye) jegyzője, 1902-től egyházkerületi képviselő, 1903-ban zsinati képviselő, 1904-ben hajdúböszörményi lelkipásztor és az egyházmegye esperese. 1911-ben választják meg a Tiszántúli Református Egy-

házkerület püspökévé, és ekkor Debrecenbe kerül.

Baltazár Dezső talán egyik legnagyobb érdeme, hogy még hajdúböszörményi lelkészként, 1907. szeptember 18-n Budapesten, a Nemzeti Múzeumban több, mint ötszáz lelkészársával megalapítja az Országos Református Lelkészegyesületet (ORLE). Az egyesület célja az volt, hogy a lelkipásztorok érdekvédelmi szervezete legyen, de ezen kívül ők harcoltak a lelkészi munkakörülmények javulásáért, a bérek emeléséért, a továbbképzésért, a lelkészgyermek és lelkészözvegyek anyagi segítségét is szívügyüknek tartották.

A hivatalos egyház először kétkezdéssel fogadta a működésüket, de amikor az ORLE alapszabálya kifejtette, hogy: „csak a fennálló egyházi törvények [...] megtartása mellett és ezek sérelme nélkül működhetik”, ez minden felmerülő kétséget eloszlatott.

Baltazár lett az ORLE első elnöke, és püspöksége idején többek között sikerült elérnie az egyesülettel együtt, hogy országszerte a református lelkészek szolgálati ruházatkódja kialakuljon. Fekete főveg, fekete palást, az alatt pedig fekete tóga (a reverendához hasonló földig érő ruhadarab). Püspökként fontosnak tartotta, hogy Kálvineumok (református diákotthonok lelkészgyermek és lelkész-árvák részére) létesüljenek az országban.

Fontos megemlíteni Baltazár Dezső politikai pályafutását is. Sokakban nagy ellenérzést váltott ki az, hogy egy lelkipásztor politizál, de mivel 1918-tól a konvent elnöke is volt, így egyben a felsőház tagjává is vált. Politikáját tekintve nemzeti haladó szellemiségű volt, és programjában többször kiállt a parasztság mellett, sajnos a korban szárnyaikat bontogató szocialisták igyekeztek ezt meglovasítani. Baltazár Dezső viszont mindig is monarchiapárti volt, csupán a társadalmi egyenlenségeket akarta

helyrehozni, hiszen evangéliumi látásmódja ezt látta helyesnek. A Tanácsköztársaság ateista rémuralmát mélységesen megvetette, és elítélte.

1920. június 4-e után azonban változott mind az ország, mind pedig az egyház helyzete. Magyarország elvesztette területeinek jelentős részét, és ezzel együtt embereket, gyülekezeteket, egyháztagokat. A román előretörés a Baltazár családot sem kímélte. A bodaszőlői kúria előtt akarták őket kivégezni családotól, és csak az isteni gondviselés volt az, ami megőrizte őket a tragédiától. Bodaszőlő az ország szempontjából is fontos településsé vált. Sokan ugyanis máig úgy vélik, hogy Horthy, Baltazár, és Klebelsberg Debrecenben gyűltek össze tanácskozni, pedig igazából a Baltazár-kúria falai között történtek a fontos megbeszélések. Szintén ezekben az időkben igyekezett egyben tartani a Tiszántúli Református Egyházkerület egységét. Az elcsatolt területek közül ugyanis az Erdélyi Református Egyházkerület egésze, és a Tiszántúl fele került át Romániához. Baltazár Dezső kísérletet tett, hogy ha bár az országhatárok megváltoztak, az egyházi határok ne módosuljanak. Románia ebbe nem ment bele, így az elcsatolt (fél)egyházmegyékből, született meg a Királyhágómelléki Református Egyházkerület (kerek száz éve).

1922-ben az Egyesült Államokba indul, hiszen a vesztes világháború után a Debreceni Református Kollé-

gium, és annak tagintézményei (kisebbségi gimnáziumok, és kálvineumok) nehéz anyagi helyzetbe kerültek, így a gazdaságilag jobban álló Amerikában élő református magyarokhoz ment adományt gyűjteni. Két hónap utja alatt több mint negyvenszer prédikált, és eközben igyekezett az ottani magyar reformátusokat is segítségbe forrasztani, hiszen akkor ott nagy kérdés volt, hogy melyik amerikai református egyházhoz csatlakozzanak. Végül a vita a Reformed Church in the US (Egyesült Államok Református Egyháza) és a Presbyterian Church (Presbiteriánus Egyház) javára dőlt el, valamint sikerült annyi anyagi támogatás összegyűjteni, hogy a Debreceni Református Kollégium tagintézményeivel együtt fennmaradjon.

Dr. Baltazár Dezső püspök, jogász, egyházi író, 1936. augusztus 25-én adta vissza lelkét a Teremtőnek. Személyében a magyar reformátusság egy lámpásemberrel lett kevesebb. Életműve még ma is feldolgozatlan, hiszen az 1945 utáni történelemírás méltatlanul elmarasztalta őt. Többen antiszemita néven bélyegezték, mivel a Tanácsköztársaság zsidó származású (inkább zsidóból ateistává lett) vezéreit (Kun Béla, Szamuely-fivérek) bírálta, valamint a Horthy Miklóssal való személyes ismertsége is rontott a megítélésén. Kevesen tudják, de Baltazár Dezső személyes barátságát ápolta Stern Samu, neológ zsidó vallási vezetővel. 1923-ban szerencsére,

A hajdúböszörményi Kálvineum

együtt késnek el az Erzsébetvárosi Demokrata Kör vacsorájáról, ugyanis így élték túl az ellenük tervezett merényletet, tehát Baltazárt nem lehet antiszemita néven bélyegezni.

Debrecenben egy kis tér, a Kollégium falán egy tábla és egy róla elnevezett terem őrzi az emlékét. Hajdúböszörményben egy iskola, és egy utca, valamint az egykori szülői háznál (mert „a múltat végleg el kell törölni”...) egy tábla viseli a nevét. Az utókor dolga, hogy az elődök közül felmentsen, vagy elmarasztaljon valakit. Baltazár Dezső úgy lett elítélve a magyar történelemben, hogy igazán senki nem járt utána annak, hogy mit tett ő a református egyházért, és a hazáért. Le kell porolni a régi iratokot, és elő kell venni az időrágta könyveket, hogy teljes képet kapjunk az ő munkásságáról! Kötelességünk felvállalnunk, és ápolnunk Baltazár Dezső örökségét! Vajon lesznek-e még emlékezők?

Rácz Gábor

JÓ PÁSZTOR ÓVODA

ÓVODAI BALLAGÁS

Óvodánkban 2021. május 28-án került megrendezésre a szülők és a gyermekek által is várva várt ballagás. Az intézménytől búcsúzó gyermekek vidáman és izgatottan készülődtek e jeles nap méltó megünneplésére. A ballagás előtti napon a gyermekek a csoporttársaikkal, az óvodapedagógusaikkal és a dajka nénikkel együtt egy meghitt ünnepi ebéden vettek részt, ahol az intézményünk vezetője is elkészönt

tőlük egy-egy kis útravalóval. Az ebéd zárásaként pedig az ünnepi torta elfogyasztására került sor. A nagy eseményre az ünnepi díszbe öltözött óvodánk udvara adott helyet. A nagy csoportos gyermekek Istent dicsérő énekekkel, az iskolát váró versekkel és vidám énekes játékok kavalkádjával tették emlékezetessé ezt a napot. A Bányka csoportos gyermekek búcsúztatták el a ballagó Csillag és Csengettyű csoportos társaikat.

E meghitt alkalmat az isteni gondviselés és az Úr Jézus szeretete árasztotta el. Reméljük, hogy az itt elültetett „magvak” kivirulnak a volt óvodásainkra váró hosszú út során. Isten áldását kívánja az intézmény közössége az elballagott gyermekek életére.

Fülöp-Pipó Mariann

„ISTEN HOZOTT AZ ÓVODÁBAN!”

(Szülős befogadás a Csillag csoportban)

„Bizony az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse, jutalom” (Zsolt.127,3). Hitünk szerint a gyermeket Isten ajándékának tekintjük, s ezáltal legfontosabb feladatunk a ránk bízott gyermekek szeretetteljes gondozása, nevelése. Hálátelt szívvel mondunk köszönetet, hogy 29 kisgyerek tölti mindennapjait a Csillag csoportban. A szülők a legnagyobb kincsüket bízta ránk, akik számára különösen fontos, hogy gyermekük egyházi intézménybe járjon, ahol a megtapasztalhatják Istenünk csodálatos szeretetét.

A nevelési évet megelőző első szülői értekezleten tájékoztattuk a szülőket a Pedagógiai Programunkról, és az óvoda házirendjéről is. Részletesen ismertettük velük, hogy miként képzeljük el a befogadást, a befogadási lehetet, amelyre megbeszéljük, hogy

ki, mikor érkezik. Nyitottak vagyunk a szülőkkel szemben, hogy érezzék, bátran kérdezhetnek, és tanácsot is kérhetnek. Az első két nap az úgynevezett „szülős befogadási nap”, amelyen előzetes beosztás alapján együtt jönnek a gyerekek a szüleikkel, és eltöltenek 1-2 órát az óvodában. Ezen a napokon együtt játszhatnak, közösen fedezhetik fel a játékokat, az óvoda helyiségeit. Csoportunk játékeszközeit a gyerekek életkori sajátosságaihoz igazodva válogattuk ki. Így mindenki megtalálhatja a neki megfelelő játékot, legyen az mozgásfejlesztő eszköz, építőjáték, babaszobai eszköz, kirakó, párosító vagy csendes elvonulásra alkalmas játszósarok. Nagyon szeretnek a gyerekek az udvaron játszani, önfeledten veszik birtokba a mászókat, hintát, homokozót, biciklit, holdjárót. Az ésszerű

keretet adó szokás- és szabályrendszer biztonságérzetet, nyugalmat, a közösségi érzelmeik kialakulását szolgálja. A szokás- és szabályrendszer a napirendhez igazodik, rugalmasan alkalmazkodva a gyermekek életkori sajátosságaihoz. A napi áhítatokon keresztyén gyermek énekeket éneklünk és rövid imádságokban adunk hálát az Úr Jézusnak a teremtett világ csodáiért. Hálásak vagyunk a szülők bizalmáért, amiért a Jó Pásztor Református Óvodát választották, ahol szeretetteljes, nyugodt, családias légkörben töltik a kicsik a mindennapjaikat.

Borsiné Nagy Magdolna
Gajdáné Tóth Éva
óvodapedagógusok

KÉT NAP KUNHEGYESEN

2021. augusztus 26-án reggel 8 óra-kor indultunk Kunhegyesre, az óvodavezető által szervezett munkatársi csendeshétvégre.

A megérkezést követően elsőként a Kunkapitány házát látogattuk meg, ahol beleláttunk régen hogyan éltek szüleink, nagyszüleink. Később megismerkedtünk a város főterével, keresztülsétálva a rózsaparkon. A város híres éttermében, a Betyár csárdában fogyasztottuk el ebédünket, ami mindannyiunkban maradandó élményt hagyott. Az ebédet követően a Siloám Gyógyászati és Konferencia-központban elfoglaltuk a szállásunkat. A délután pedig közösségformáló programokkal folytatódott. Elsőként Somogyi László tiszteletes úrral „tabuk nélkül” beszélgettünk egészen a vacsoráig. A vacsorát ott a helyszínen fogyasztottuk el, melyet követően mindenki a neki legjobbnak tűnő

programot választotta. Beszélgettek a dolgozók egymással a szobákban, teraszon vagy fürödtek a szálló gyógyászati részén.

A második napot reggelivel kezdtük és az újonnan felmerülő kérdésekkel folytattuk a beszélgetésünket, melyre Tiszteletes úr a Bibliából merített Igéken keresztül választolt nekünk.

Délben elfogyasztottuk az ebédünket, később felmentünk a szobáinkba, összeköltöttünk és hazaindultunk.

Mindannyiunkat átjárt Isten és a közösség formáló ereje és nagyon fontos dolgokat tudtunk meg, melyeket az ember egyébként máshogy gondolna. Hálás szívvel köszönöm, hogy ezen én is részt vehettem.

Sipos Andrásné

KÁLVIN SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT

BEMUTATKOZNAK A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT KOLLÉGÁI

Istenünk kegyelméből, idén ünnepelhettük a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ fennállásának 10. évfordulóját, mely ünnep apropóján munkatár-

si közösségünk tagjait igyekszünk bemutatni a testvéreknek. A Jóhírmondó előző számában, Kertész Andrea intézményvezető írását olvasva, az Intézmény életének bemutatása mellett találkozhat-

tunk néhány kolléga bemutatkozójával is, melyeket most további kollégák bemutatkozója követ.

„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.”

Lukács 10:27

Majoros Antalné, a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ pénzügyi adminisztrátora vagyok 2013 szeptemberétől. Anyai és apai nagyszüleim is református vallásúak voltak. Édesanyám a Textil feldolgozó üzemben bőrszabásként dolgozott, édesapám villanyszerelő volt, ma már mindketten nyugdíjasok. Hárman vagyunk testvérek, idősebb öcsém raktáros, a fiatalabbik pedig orvos.

Anyai nagymamám sokat segített nekünk. Még kislányomra is vigyázott, amikor szükség volt rá. Nagyon sok szeretetet kaptam Tőle. A Kálvin téri gyülekezetbe járt Istentiszteletre.

Első házasságomból született Andrea nevű lányom. Pécsen dolgozik a Kollmax Kft.-nél műszakvezető beosztásban; édesapját autóbaleset során elvesztettük, ami nagyon megviselt, de az Úr kegyelméből talpra álltam, „mert Ő erőt ad a megfáradtnak...” (Ézsaiás 40:29).

Krisztina lányom most kezdte középiskolai tanulmányait a Debreceni SZC Kreatív Technikumban, kozmetikus technikus szakon. Zsófia 8. osztályos a Hajdúböszörményi Bethlen Gábor Általános Iskolában, 7. osztályig végig kitűnő tanuló volt.

Férjem, Majoros Antal a Hajdúsági Hulladékgyűjtési Nonprofit Kft.-nél nehézgép-kezelő.

Kedvenc időtöltésem az olvasás, illetve nagyon szeretek kirándulni.

„Minden gondotokkal forduljatok hozzá, mert neki gondja van rátok.”
1. Péter 5,7.

Hagymásiné Szabó Gabriella vagyok. Hajdúböszörményben születtem, egyszerű munkáscsalád második gyermekeként. Férjnél vagyok, van két gyermekünk: Gabica és Tamara, akik a Középkerti Magyar- Német Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolába járnak és ősszel kezdik az 5. és 7. évfolyamot.

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központba 2014 tavaszán kerültem, akkor még közfoglalkoztatott státuszban. A helyzetem azóta megváltozott, ugyanis az intézményvezető asszony bizalmat szavazva, felajánlott nekem egy lehetőséget miszerint a házi segítségnyújtás keretein belül tudnának foglalkoztatni. Én ezt örömmel el is fogadtam, így 2016. augusztus 1-től a Házi Segítségnyújtás területén dolgozok. Szeretem a munkámat, szeretek idősekkel foglalkozni. Sokan úgy gondolják, hogy aki házi segítségnyújtásban dolgozik, annak többnyire csak az a dolga, hogy bevásároljon és biciklizzen. A valóság ezen azért bőven túlmutat... Nemcsak ebből állnak a napjaink. Nagyon sok idős számmára annyi a világ amennyit rajtunk keresztül, belőle láthat. Amennyit mi közvetíteni tudunk felé. Mi visszük nekik az információt és adjuk át abban a 0,5 – 1 vagy 1,5 órában, míg ott vagyunk és dolgozatunkat végezzük. Milyen idő van? Mennyi ember járkál az utcán? És még sorolhatnám.

Vannak napok és helyzetek, amikor csak magunkra és a jó Isten kegyelmére vagyunk bízva, de ezen a terüle-

ten nemcsak mi segítünk, nekünk is segítenek. Nagyon sokat tudunk tanulni az idősektől, őket meghallgatva, életüket megismerve, tapasztalataikat, tanácsaikat, megfogadva, a tanulságokat levonva, számos dologra kaphatunk megoldást. Szeretnék még sokáig ezen a területen dolgozni. A napjaimat a Bibliának az az idézete szokta kíséreni, amely úgy szól: „Minden gondotokkal forduljatok hozzá, mert neki gondja van rátok.” 1. Péter 5,7. Én azt szoktam mondani minden kedves idősemnek, akinek bármiféle problémája van, hogy higgyen az Úristenben és kérjen Tőle segítséget, mert csak Ő tud segíteni. Tudjuk: „Közel az Úr mindenkihez, aki hozzá kiált, mindenkihez, aki tiszta szívből hívja.” (Zsoltárok 145,15)

*Bízzál az úrban teljes szívből,
és ne a magad eszére támaszkodj!
(Péld.. 3,5)*

Vargáné Szabó Zsuzsanna vagyok. 1972-ben, Hajdúböszörményben születtem, szüleim első gyermekeként. Az Általános Iskola után, kisállattenyésztőnek tanultam, amiben egy ideig dolgoztam is. Pár évvel később úgy hozta a sors, hogy a nagymamám én gondoztam több éven keresztül. Ezen idő alatt kitanultam a szociális gondozói és ápolói szakmát. Férjemmel, aki kőművesként dolgozik, közel harminc éve vagyunk házasságban, két gyermekünk született. Dóra lányunk 29 éves, grafikus, Máté fiúunk pedig 19 éves, népi faműves. Már csak a fiúunk él itthon velünk. Mindkét gyermek a Baltazár Dezső Általános Iskolába járt, ebben az időszakban fogalmazódott meg bennem is, hogy megkeresztelkedem, így

2001-ben lekonfirmáltam és megkezesztelkedtem.

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban 2019-ben kezdtem dolgozni. Eleinte még közmunkásként, takarító munkakörben, később kerültem át a házi gondozókhoz. Hálát adok Istennek, hogy ide vezetett és főnökeimnek, hogy bíznak bennem. Még sok évig szeretnék

az intézmény közösségéhez tartozni. Szívvel-lélekkel gondozni, segíteni mindenkit, akik segítséget kérnek. Szeretem a munkatársaimat, örülök, hogy megismerhetem őket.

Szabadidőmet kertem és jószága-
im gondozásával töltöm, feltölt, ha látom munkám gyümölcsét, hogy milyen szépen nőnek, pompáznak a növényeim.

„A jóakarátú emberekről gondot visel az Úr.”

Szerkesztette:

Bertalan-Gellén Viktória

a Kálvin János

Református Szociális

Szolgáltató Központ munkatársa

10 ÉVES A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT

2021. június 6-án ünnepelte a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ fennállásának a 10. évfordulóját.

Nagy örömmel vettem intézményvezető asszony, Kertész Andrea meghívását az ez alkalomból tartandó és minden évben megrendezésre kerülő családi napra. Az ünneplés a Kálvin téri református templomban vette kezdetét egy hálaadó istentisztelet keretében. A kollégák és ellátottak sokat készültek erre az alkalomra, hogy átadhassák és megmutathassák azt a szeretetet, összhangot és kapcsolatot, ahogyan közösen élnek a mindennapjaikat.

Az istentisztelet alkalmával sokunk szemébe könny szökött, látva a fogyatékkal élők és az őket nevelők és gondozók műsorát. Lélekmelengető volt hallgatni az idősök gondolatait az intézményben töltött hétköznapijairól. Az intézményvezető asszony beszámolóját figyelve lehetőség nyílt az elmúlt 10 év rengeteg munkáját és fejlődését érzékelni.

Az istentisztelet után az intézménybe vezetett az utunk. 6 év ott-

hon töltött gyermek gondozás után kíváncsian léptem át újra az intézmény kapuját. Már a bejáratnál mosolygós és ismerős munkatársak fogadták a rendezvényre érkezőket. Az udvaron sok jó kedélyű emberrel találkoztam, mind a dolgozók,

gondozottak és hozzátartozók személyében. A jó hangulatot fokozta az ellátottak változatos produkciója. Óriási szeretettel mutatták meg mennyi erő és vidámság van bennük. A fogyatékkal élők szalagos táncot mutattak be, az idősök egy csoportja ülőtáncot lépett fel és nem utolsósorban az együvé tartozás és összefogás szimbólumaként a dolgozók és ellátottak a Jerusalema zeneszámra adtak elő egy táncos koreográfiát. Egyszerű dolognak tűnhettek ezek a műsorszámok a laikusok számára,

de a betegségekkel küzdő ápoltnak egy hosszú folyamat és gyakorlatok előzte meg a végeredményt. Tudták mekkora örömet okoznak ezzel a közönségnek, családjuknak, és valóban így volt, nagyon elérzékenyültünk.

Az előadásokkal párhuzamosan változatos programokból választhattak a gyerekek is. Aszfaltrajzverseny került megrendezésre és lovaskocsikázásra is nyílt lehetőség. A 6 ellátási terület és annak szolgáltatói elemei kerültek bemutatásra, melyet egy fotókiállítás keretében tekinthettek meg az érdeklődők. A

folyamatosan megrendezésre kerülő közös kirándulások, ünnepek együtt töltése és a foglalkozások felejthetetlen élménnyel gazdagítják a gondozottjainkat. A tevékenységek alkalmával készült munkákból adománygyűjtő vásár keretében lehetőség nyílt a vásárlásra, betekintést nyerhettek a családtagok, érdeklődők mivel töltik szabadidejüket az intézményben élők, és a szolgáltatásokat igénybe vevők.

Az intézményvezető asszony köszönetet mondott minden dolgozónak az áldozatos munkájáért. Külön köszöntötte egy csokor virággal azokat a munkavállalókat, akik a kezdetek óta mellette vannak, és bizony sokan vannak.

Egész nap során innivalóval és kávéval frissülhettek fel a rendezvényre látogatók.

A vidám hangulat folytatásaként nagyon finom ebédet fogyaszthatott mindenki. Az ízletes töltött káposzta, a túrós és meggyes rétes elfogyasztása után egy finom tortát nassolhat-

tak a résztvevők. Ebéd után Simon Erika, a Csokonai Nemzeti Színház művésze, a Trió Consort zenekaruk előadásában csendültek fel népszerű operettek, szonok.

A családi nap és ezzel párhuzamosan minden nap bebizonyítják a dolgozók az összefogás erejét. Egy ilyen intézményt vezetni hatalmas munka. Mindenkit személyesen ismerni és differenciálni olyan kihívás, amire csak a szociálisan maximálisan érzékeny emberek tudnak, és úgy gondolom a mi munkaközösségünk pont ilyen emberekből áll. Mindenki munkája egyformán fontos, a csapatmunka és a kommunikáció a receptünk. Immáron 4 hónapja lehetek újra a közösség tagja. A munkatársak jó tulajdonságai, a segítőkészség, jószívűség jó érzéssel tölti el az embert. Örömmel tapasztaltam, hogy az évek alatt megannyi fejlődésen ment keresztül az intézmény.

A pályázatok is segítettek az eszközkészlet bővülésében, mely a munkánk rugalmasságát és minőség-

gét támogatják. A legnagyobb boldogságot a munkatársak számának bővülése jelentette számomra. Az intézményben ahol a bentlakásban idősek és fogyatékkal élők élnek, ahová nappali ellátásában idősek és fogyatékkal élők járnak be, ahol házi segítségnyújtók járják a várost és munkatársak viszik az ebédet, nagyon sok kézre van szükség. A mentális, testi, lelki segítségnyújtás egy nagyon komplex, sokrétű feladat. Van, akinek látványosabb a munkaköre, de gondolnunk kell ugyanúgy a háttérben tevékenykedőkre is. Úgy gondolom, szólhatok a közösségünk nevében, hogy megköszönjük intézményvezető asszonyunk 10 éve tartó együtt érző, empatikus és önzetlen munkáját. Kívánjuk és bízunk benne, hogy még sokáig együtt lehetünk.

Molnár-Kovács Mária

„...VALÓBAN ÍGY VANNAK-E EZEK...?” APCSEL.17,11C

HALOTTAK NAPJA REFORMÁTUS SZEMMEL

Steinbach József

A halottak napja (november 2) a holtakról való megemlékezés napja a római katolikus egyházban. A clúnyi kolostorból indult el a holtakra való emlékezés és a holtakért való imádkozás szokása a X. században. A XIV. században általánosan is bevezették. Mára az előtte

való nap, november 1. (mindenszentek) munkaszüneti nappá lett és egy országos „temetőjárás” kezdődik, amely a gyakorlatban messze túlmutat a katolikus kereteken, ezért fel kell tennünk a kérdést, hogyan viszonyuljunk a halottak napjához mi reformátusok? Válaszaim: I. Biblikus látással. II. Élő reménységgel. III. A feltámadás hitének lángjával.

I.

Mindenekelőtt egy rövid hittani-dogmatikai alapvetést kell tennünk, hiszen alapkérdésünk összefügg az élet, halál, megváltás, lélek halhatatlansága, test feltámadása kérdéskörökkel és az ezekre adott református válaszszal. Mindezt azért tartom fontosnak tisztázni, mert ha reformátusként megállunk szeretteink nyughelyénél,

„Ki elváltogatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez, amaz Ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vethet mindeneket.” (Fil.3,21.)

akkor ne hamis képzelgéssel, hanem BIBLIKUS LÁTÁSSAL tegyük ezt.

Klasszikus hitvallásaink mellett e témában gyöngyszem Dr. Joó Sándor „Húsvét homiletikuma” c. műve, valamint a „Mi van a halál után?” c. füzetecskéje, továbbá Dr. Szathmáry Sándor „Eszkatológia” című, e területen részletes és hézagpótló munkája.

A Szentírás az Élet szóval nem csak a pusztá létezését jelöli, hanem ez a kifejezés a földi élet mellett leginkább az örök életre utal.

A halál pedig teológiailag nem a lét ellentéte, hanem az Életé. A halál nem egyenlő a nemlét állapotával, hanem a halál az Élet, az örök élet hiányát fejezi ki. A bűneset óta megromlott élet, a bűnnel megfertőzött élet: ez a halál. A halál tehát az Élettől, az Istentől elszakadt lét. „Az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy” (Jel 3,1). Ilyen értelemben a halál maga a kárhozát, amely a születéssel kezdődik és a testi meghalással végérvényessé válik, hacsak közben újjá nem születik az ember. A halál a testből és lélekből álló emberi személynek a halála. Emberi életünk a paradicsomi tragédia óta mindenestől, testestől-lelkestől, Isten jogos ítélete miatt halálra szánt, a halál börtönébe zárt élet, amiből semmiféle emberi erőfeszítéssel nincs menekvés.

Ámde Isten Krisztus halálából való feltámadása által áttörte egy ponton az emberi létünket körülzáró halál-börtön falát. Ezen a résen, de csak ezen az egyetlen résen át nyílt meg az út a halál világából az Élet világába. Hogyan? Az embernek még testi meghalását megelőzően meg kell hálnia a bűn számára és újjá kell születnie Krisztusban a Szent Lélek által.

Mi a helyzet az emberi lélekkel? Píllanatig sem kétséges, hogy a lélek a testi meghalás bekövetkezése után is tovább létezik, de ez nem jelenti bibliai értelemben a lélek halhatatlanságát. Hiszen a halhatatlanság szónak csak akkor van értelme, ha az a kárhozát halálából való megszabadulást jelenti, erre pedig a lélek önmagától nem képes. Az ember mindenestől, testestől-lelkestől a halál uralma alatt áll. Éppen ezért kellett Krisztusnak meghalni és feltámadni, mert az emberi léleknek semmi olyan képes-

sege és tulajdonsága nincs, ami őt a halálból a halhatatlanságba átemelné. A lélek nem maga az Élet; egyedül Isten maga az Élet, Ővé egyedül a halhatatlanság (1Tim 6,16). Nem a lélek halhatatlan, hanem a Krisztusba oltott lélek halhatatlan, és nem magától halhatatlan, hanem a Krisztusban való hit által.

Mit jelent a test feltámadása? Maga az anyag még nem test, csak a lélekel megtöltött, meglekésített anyag a test. Testem és lelkem együtt alkotják az egyéniséget. A test lényege tehát az, hogy a test a lélek „alakja”, az emberi személyiség megjelenése, tehát több és más valami, mint a testet pillanatnyilag alkotó anyag. Testünkben átlag hétévente minden anyagrészesecske kicserélődik, mégis ugyanaz marad a testünk. A test lényegéhez nem tartozik hozzá egy bizonyos anyag. A Szentírás nem azt mondja, hogy ugyanaz az anyag támad fel, amely eltemettetett, hanem hogy a test támad fel. Ugyanannak a személynek a teste támad fel, de nem ugyanaz az anyag. A Szentírás ezt az egységet és különbözőséget az „érzéki” és „lelki” test fogalmakkal jelzi. A testi feltámadás tehát éppen azt jelenti, hogy Isten a halálon át is megőrzi az ember egyéniségét, személyazonosságát, tehát nem hiába reménykedünk a viszontlátás örömeiben. Ha valakit ennél részletesebben érdekel ez az izgalmas téma, ajánlom figyelmébe a bevezetőben ajánlott ki-tűnő műveket.

II.

A tiszta biblikus látás mellett igen fontos, hogy ÉLŐ REMÉNYSÉGGEL álljunk meg szeretteink sírjánál.

A gyász, a fájdalom a Szentírásban egy legitim érzés. Még Jézus is könnyekre fakadt Lázár sírjánál. De az egész evangélium központi üzenete éppen az, hogy Isten megvigasztal, de nem úgy, ahogy mi vigasztaljuk egymást. Isten hatékonyan vigasztal, cselekszik értünk, kihoz a halálból, Krisztusban „megvált és harcol értünk”. Szeretteink sírjánál állva gondoljunk azokra a bátorító Igékre, amelyek ezt hirdetik: „Nem hagysz engem a holtak hazájában” (Zsoltárok 16,10), „Valóban feltámadott az Úr!” (Lukács 24,34), „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énben-

nem, ha meghal is él” (János 11,25), „Akár élünk, akár halunk, az Úréi vagyunk” (Róma 14,8), „Hitben járunk, nem látásban” (2Korinthus 5,7), „Ez az a biznyságtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten, és ez az élet az Ő Fiában van, akié a Fiú, azé az élet” (1János 5,11-12) ... számosat idézhethetnénk még. Sokat segíthetne az Ige egyházához méltó emlékezésben az, ha szeretteink síremlékén szerepelne egy-egy ilyen bibliai Ige. Azért feltételes módon fogalmazok, mert sajnos még a református temetőben is alig olvasható élő reménységre buzdító Ige.

Ez az élő reménység Krisztusban adatik, de mivel a végső bírák nem mi vagyunk, ezért minden sírnál megállhatunk ilyen reménységgel. Ígéretünk van arra, hogy Isten az emberi élet utolsó percében is elvégezheti a megtérés csodáját. „Isten nagyobb a mi szívünknel!” (1Jn 3,20) Az elhunytakért már nem imádkozunk, a döntés lehetősége számukra lezárult, de halát adunk mindazért, amit Istentől rajtuk keresztül elfogadhattunk, amíg éltek, és bízva tekintünk előre. Ez a hit szenteli meg igazán emléküket.

Ez az élő reménység azonban halottak napján, szeretteink sírjánál állva különösen arra készlet bennünket, hogy feltegyük magunknak a kérdést, mi készen vagyunk-e, hitben járunk-e, Krisztusban vagyunk-e? Református értelemben minden halottak napja a Krisztus melletti döntésre, illetve a Megváltónkba vetett hit erősödésének fontosságára figyelmeztet. Arra, hogy „nincs itt nekünk maradandó várunk, hanem az eljövendőt keressük!” (Zsidókhoz írt levél 13,14).

III.

A téma kimeríthetetlen, az újság terjedelme azonban korlátozott, ezért tegyük fel végezetül még egy kérdést? Mi a helyzet a külsőségekkel? Szeretteink sírjánál állva a FELTÁMADÁS HITÉNEK LÁNGJÁT gyűjtjük meg szívünkben. Ezért a hitért könyörögünk. A feltámadás hitének lángja egyedül a Krisztus-hit olajából táplálkozhat, de ez a láng, éppen mert a „Világ Világosságának” lángja, beragyogja egész földi életünket és a halál árnyékának völgyét is. Megvi-

gasztal, békességet és bizonyosságot ad az elköltözöttek tekintetében, és erőt ad, hogy jobban figyeljünk azokra, akik még itt vannak velünk.

Engem erre keményen megtanított az Úr. Édesapám, akit mélyen tiszteltem és szerettem, egy alkalommal a heti „unokázásból” hazafelé készülve, csendesén így köszönt be nekem a lelkészi hivatalba, ahol én szokás szerint nagyon el voltam foglalva: „Fiam, neked soha nincs időd velem beszélgetni!”... Négy nap múlva a halálhírelt kaptam. Ezzel köszönt el.

A feltámadás hitének lángja az elköltözöttekkel kapcsolatban bizonyossággal, az élőkkel kapcsolatban a szolgáló szeretet feladatával ragyogja be mindennapjainkat. A síron való gyertyagyújtás kérdése azért lényegtelen, mert a feltámadás hite nélkül katolikus részről sincs értelme, „bár

szép a sok gyertya a novemberi temetőben”, de ez önmagában semmit sem segít rajtunk, ugyanakkor, ha ezzel azt akarjuk kifejezni, hogy itt jártunk, és élő hittel emlékezünk szeretteinkre, miért ne tehetnénk? Ezen vitatkozni butaság! Nem bizonyos külsőségek betartásától vagy elvetésétől vagyunk reformátusok, hanem attól, amit e cikkben végig részleteztem. Mégis számomra biblikus hitünk kialakult külső megnyilvánulási formái is fontosak, ezért én szerettem nyughelyénél a feltámadás hitének lángját gerjesztem fel szívemben. Közben az említett bibliai Igék mellett eszembe jut Erdélyi József verse is, amelyet azért idézek, mert a költeményt katolikus ünnepen egy katolikus kereszt ihlette, de református tartalommal zeng:

*Megritkul már a nyárfák levele,
Dúsan terült a réti fű vele,
Hosszan, amint ragadja el a szél,
Olyan, mint egy királyi, arany
szemfedél.*

*Hazafelé már alkonyodni kezd,
Az útfélen feltűnik a Kereszt.
rajta csüng búsán az Ember Fia,
Lehajtott fején töviskorona.*

*Csak hulljatok ti, nyárfalevelek!
Repülj, idő! Én pajzsot emelek,
Arany pajzsot mely mint a Nap ragyog,
S az van ráírva, hogy feltámadok!*

*a tanulmány szerzője a Dunántúli
Református Egyházkerület püspöke
forrás: Dunántúli Református
Közélet, 2009. november 1.*

ANYAKÖNYVI HÍREK

KERESZTELŐ, ESKÜVŐ, TEMETÉS

(a legutóbbi lapszámunk óta)

Kereszttségben részesült:

Nagy Doroti
Székelyhídi-Szabó Kristóf
Andrási Milán Krisztián
Laki Máté Tamás
Gyarmati Regő Kristóf
Bertalan Hanna
Tályai Zsolt
Kathi Ádám
Szolnoki Lia
Szilágyi Léna
Fórizs Máté
Balogh Fatima
Nagy Sándor
Sipos Orsolya Lili
Vadász Arabella

Kiss Pál
Gorzsás Olivér
Gorzsás Léna
Király Bíbor Bejke
Csengeri Krisztián
Kéki Tímea Erzsébet
Fekete Hanna
Kovács Dániel
Kerekes Lilla

Esküvői fogadalmat tettek:

Ouzky Karel - Kiss Noémi Ibolya
Fülöp Gergő - Pipó Mariann
Varga Roland - Balogh Magdolna Erzsébet
Szakál Péter - Fehér Gréta Ibolya

Kovács Péter Pál - Dózsa Marianna
Konyári Gergő - Molnár Vivien
Lukács Ádám - Leffelholcz Henrietta

A temetésén hirdettük a vigasztalás evangéliumát:

Szűcs Gáborné (Nagy Juliánna) (79)
Lakatos János (72)
Gyürky Bertalanné (Sájer Anna) (71)
Sóvágó Sándor (97)
Csóka Sándorné (Oláh Katalin) (76)
Kathi Imre (79)

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

VISSZATÉRÉS AZ ISKOLÁBA... (MÁJUS 14.)

Nagyon nehéz helyzettel néztünk szembe, amikor a pandémia miatt egyik napról a másikra bevezették a digitális oktatást, mind az általános iskolákban, mind a közép- és felsőoktatásban. Úgy érezhettük, hogy csak úgy megszakadt valami, amit addig

nem értékeltünk eléggé, mégpedig a személyes kapcsolaton alapuló tanítás. A hittanoktatásban nagy nehézséget jelentett, hogy elérjük a gyermekeket, mert inkább a „főtárgyakra” koncentráltak az elején. Sokat imádkoztam a diákjaimért és azért, hogy Isten az Ő Szentlelke által hozzon vál-

tozást, és Isten meghallgatta az imákat. A gyerekek visszatértek az online hittanórákra, lelkesen és szorgalmasan, de éreztük mindnyájan, hogy ez nem olyan... Nem volt egy megnyugtató ölelés, egy bátorító pillantás vagy mély beszélgetések, amelyet gyakran még szünetben is folytattunk.

Amikor visszaállhatott a jelenléti oktatás, nem tudnám megmondani, hogy ki örült jobban; a diákok vagy a tanárok. Az első órák csak arról szóltak, hogy Isten Igéjén keresztül vigasztaltuk egymást és Neki adtunk hálát azért, hogy újra együtt lehetünk. A fő kérdésem az volt a diákjaimhoz, hogy hogy vannak... Meséljenek, merjék elmondani a fájdalmaikat,

örömeiket, amelynek a lehetőségétől a digitális oktatás elszakított bennünket. A szívem túlsordult hálával, mert azt tapasztaltam, hogy sokkal komolyabban érdeklődnek Isten Igéje iránt, sokkal többet akartak róla hallani, éppen ezért voltak alkalmak, amikor egy kicsit mindannyian elérzékenyültünk. Hihetetlen érzés volt megtapasztalni, hogy bár ez a járvány

testben eltávolított minket egymástól, de az Úr Jézus Krisztusban még közelebb kerültünk egymáshoz a diákjaimmal. Ilyenkor csak egy dolgot tehetünk mindnyájan; Adjunk hálát teljes szívvel az Úrnak, és dicsőítsük az Ő nagy nevét a csodáiért, amelyeket nap, mint nap megtapasztalunk!

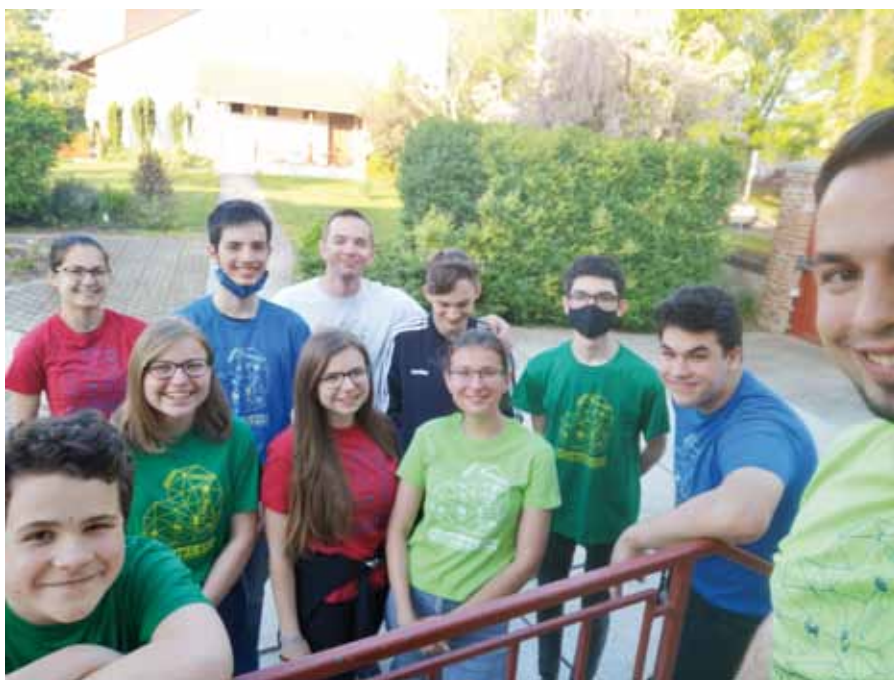
Tóth-Serbán Orsolya

„LEGYETEK FELKIÁLTÓJELLÉ!” – AZ IFI SZERETETHÍD SZOLGÁLATA

A Magyar Református Szeretetszolgálat 2021. május 14-15-én, már tizenharmadik alkalommal szervezte meg önkéntes akcióját, amelyben gyülekezetünk ifjúsága és a Bodaszőlői református közösség is részt vett.

Mi a Szeretethíd szolgálat? A szeretethíd elnevezés röviden arra utal, hogy az önkéntesek az egyház és társadalom között kívánnak hidat emelni a szeretetszolgálat útján. Gyülekezetünk fiatal önkéntesei tehát készek voltak arra, hogy nyissanak a világ felé, segítséget nyújtsanak a magányosan élő, beteg embereknek, megszépítsék a közterületeket, környezetüket, szemetet szedjenek a Kálvin téren és a középkerthi imaház és Kálvin otthon előtt, parkot rendezzenek és emlékművet takarítsanak.

A szeretethíd Bösörményben is egy példamutató szolgálat. A „Legyetek felkiáltójellé!”- szlogen is ezt kívánja nyomatékosítani. Amellett, hogy társadalmi felelősségvállalásra neveli a résztvevőket, közösséget is teremt és felkelti a figyelmet a vá-

rosban élők körében is. Így épül a szeretetszolgálat hídja érdeklődők, szolgálók és rászorulók között. A legfontosabb mégis, hogy a híd építésének Isten és ember között is folytania kell, ehhez a „munkához” azonban a

földön, az emberek között épített hidak elengedhetetlenek.

Nemes Vitold József

KAPCSOLATOM ISTENNEL (MÁJUS 22-23.)

En személy szerint már egészen kicsi koromtól kezdve hallottam és tudtam az Istenről. A vele való kapcsolatam szerintem akkor kezdődött el, amikor a szüleim 2 éves koromban elhoztak engem megkeresztelni ide, a Kálvin téri templomba, de persze Isten már jóval ezelőtt is tudott rólam. Azután a Jó Pásztor óvodába jártam, ahol szintén nagyon sokat tanultam róla. Az óvó nénik rengeteg történe-

tet olvastak fel nekünk és megannyiszor imádkoztunk közösen, de valamiért mégsem értettem még ezt akkor annyira, mivel még tényleg nagyon kicsi voltam és minden napom így telt el az egész dolog túlságosan természetesnek tűnt, és nem igazán fogtam fel miért és hogyan is van ez. Az életem következő nagy állomása az iskola kezdete volt. A Baltazár Dezső Református Általános Iskolában kezdtem meg a tanulmányaimat,

ahol a hétfői áhítatoknak és a hittanóráknak köszönhetően sok új tudást szerezhettem. Nagyon szerettem a Baltazárba járni a tanárok miatt és a társaság miatt is, viszont így visszagondolva úgy érzem még mindig nem ez volt az nagy forduló az életemben, ugyanis Istennel éltem az életemet, de még akkor sem értettem meg teljesen miért olyan fontos Ő és a jelenléte, viszont már egy nagyon jó úton jártam. Ezután jött egy újabb

változás az életembe, hisz felvettek a Bocskai István Gimnázium nyolc osztályos tagozatára. Ez egy nagyon jó lehetőség volt számomra, de egyben szomorú is voltam, mivel így ott kellett hagynom az előző iskolát, és amit még akkor nem tudtam, hogy részben Istentől is ennél a pontnál fogok eltávolodni. Igen, sajnós ez így volt, igaz a heti egy hittan órám meg volt tartva, de már nem éreztem annyira Isten közelségét, mint azelőtt és ami a legborzasztóbb, hogy ezt sokáig nem is vettem észre. Éltem az életemet, úgy hogyha nem távolodtam volna el tőle sokkal boldogabb pillanatokban lehetett volna részem. A tanév elején kétségeim voltak a konfirmálást illetően, hisz úgy voltam vele így is elég sokat kell tanulnom a suliban, illetve akkor még úgy volt, hogy más vizsgáink is lesznek és ezek mellett majd nem férne bele.

De végül a családom és Isten segített dönteni, és nagyon örülök neki, hogy végül így alakult, hiszen valahol itt kezdett el újra megerősödni a kapcsolatam Istennel. Az, hogy újabb és újabb történeteket ismerhettem meg, illetve ezeket közösen át is tudtuk beszélni sokat segített a hitemben. Minden héten vártam a csütörtöki konfirmációs órát, mivel ilyenkor egy nagyon klassz társaság gyűlt össze, és annyira jó volt, hogy néha észre sem vettem, olyan gyorsan elrepült az a 45-50 perc. Egyre többször imádkoztam, egyre jobban kerestem Isten jelenlétét otthon is, és most pedig, hogy már itt állok a konfirmálásnál, alig hiszem el, hogy ilyen gyorsan eltelt ez az idő, mert teljesen olyan, mintha még csak most lett volna az első közös felkészítő óránk. Ha pedig valaki esetleg megkérdezné tőlem, hogy mit is jelent nekem Isten, első-

sorban azt mondanám neki, hogy a reményt. Azért, mert bármi rossz történhet velem az életben, ő mindig itt lesz velem és átsegít a nehézségeken akár mennyire is lehet kilátástalan a helyzetem, belé mindig kapaszkodhatok. Lehet sötétség az életemben, de mindig lesz egy kis fény, amivel segít nekem a tájékozódásban. És hogy mi lesz ezután, hová fog tartani a hitem? Ezt még pontosan én sem tudom, de úgy érzem, hogy még nagyon az elején vagyok, és hogy még nagyon sokat fog erősödni a kapcsolatam Istennel. A végezetére pedig egy számomra nagyon fontos Igét szeretnék felolvasni: „Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR, mindenütt, amerre csak jársz.” Józsué könyve 1,9

Csorba Annamária

ITT VAGYOK

*Az Úr asztalánál-
döntöttetek ifjú szívetekkel-
Őt választjuk!
Jöhet vihar, tűz és jég,
próbatételek, küzdelmek-
Ő ott lesz veletek.
Hú és igaz,
a bánatra vígasz,
megtart és vezet
az úton egyenesen.
Csak menni kell!
Kitartóan, Órá nézni,
Kétségek, félelmek nélkül
befogadni, Vele járni,
imádni.
És most van itt az alkalom,
hogy kimondják: fogadom-
életem Urának,*

*felém nyújtott kezét
megragadom.
Mert csak Istennel lesz
teljes és áldott az élet,
hol hit van, remény és szeretet.*

Idén Pünkösdkor került sor a fiatalok konfirmációjára. Visszagondoltam a tavalyi évre, amikor én konfirmáltam. Számomra az év legszebb napja volt. Mennyivel más, ha valaki még a felnőtt kor kezdete előtt megteszi ezt a lépést. Mielőtt elindulna az ÉLET-be. E gondolatokkal foglalkozva született meg ez a vers.

Makainé Katonka Erzsébet

EGYSÉGES LEKÉSZKÉPESÍTŐ VIZSGA – EGYMÁS UTÁN VIZSGÁZTUNK

A beszámolót azzal kezdem, hogy tavaly szeptemberben a járvány miatt több, mint nyolcvan teológiát végzett szolgáltatással együtt, arról értesültünk, hogy elmarad az egységes lelkészképzés vizsga. Nagy próbatétel volt ez mindannyiunk számára, mert már kevesebb, mint két hét lett volna az eredetileg kitűzött vizsga időpontjáig és felkészülten vártuk, hogy számot adhassunk tudásunkról.

Szolgáltunk és nem csüggedtünk, vártuk az új időpont meghirdetését.

Örömmel töltött el, amikor majdnem egy évvel később 2021. június 10-11-én kaptunk újra lehetőséget arra, hogy vizsgára állhassunk. Elérkezett a várva várt nap és június 10-11-én Budapestre indultunk, hogy tudásunkról számot adjunk. A vizsgán társadalomelméleti és egyháztörténeti témákban kellett megfelelnünk. Emellett úrnapi és kazuális (esketési, temetési, keresztelési) prédikációkat, illetve hittanórák szövegeit kellett előfeltételként benyújtatunk, amit a vizsga napján az egyházi veze-

tők és szaktanárok előtt védhettünk meg. Csütörtöki és pénteki napokon mérettetünk meg Rácz Gábor segédlelkész testvéremmel és Isten kegyelméből sikeres lelkészi vizsgát tettünk mindketten. Kiálltuk a próbát és hamarosan rég áhított vágyunk is elérkezik, hogy október 30-án 14:00-kor a Nagytemplomban a lelkésszé szenteljenek bennünket. Mindezért Istené legyen minden dicsőség!

Nemes Vitold József

ISTENNEL AZ ÉDENKERTBEN (JÚNIUS 21-25.)

2015 óta, immáron 6. alkalommal került megrendezésre a Vakációs bibliahét a Kálvin téri Református Egyházközségben. Nagy örömmel töltött el bennünket, hogy a járványhelyzetet követően újra elkezdhetjük a szervezést. Sok ötlet várt arra, hogy kibontsuk a polcra feltett dobozból és megvalósítsuk. Már a készülődés közben is megannyi élmény jött elő, hiszen mindig olyan áldott fáradtsággal zártunk egy-egy hetet, hogy már vártuk, mikor lehetünk így együtt újra. A tábora a jelentkezőket idén is az első osztályos korosztálytól a

hatodikos korosztályig vártuk. Mindig jó látni az ismerős és új arcokat is, akikkel ilyenkor nagy örömmel találkozunk. Az idei vakációs bibliahét igazán családias légkörben, 18 fő táborozóval és ugyanennyi segítővel zajlott.

Délelőttönként reggeli tornát tartott Luci, majd Osváthné Katona Zita presbiter, Somogyi László, Nemes Vitold, Rácz Gábor tiszteletes urak lélekfrissítő gondolatébresztőkkel ébresztették a lelkünket is a „Fején a szöveget” című könyv történetei alapján.

A reggelit követően énekeket tanulhattunk Bertalan Gellén Vikitől és Nemes Vitoldtól. A táborozók idei kedvenc énekei: „Ajtódon valaki kopog”, „Jó barátom a Nap” című dalok, utóbbiról videó is készült.

Majd a fő áhítat előtt rávezető játékokkal készültek az ifisek – Vitold, Csenge, Luci és Tomi.

Idén a Vakációs bibliahét Istennel az Édenkertben címet kapta, melyről a gyülekezet lelkipásztorai tettek biznyságot.

Az első nap témája: A teremtés, minden jó forrása, minden ajándé-

kozója, a jó és rossz különbségének egyedüli pontos ismerője a Teremtő Isten! Amihez a következő aranymondás tartozott: Ézsaiás 64,7 „Uram, atyánk vagy te mégis! Mi vagyunk az agyag, Te a mi formálónk, kezéd alkotása vagyunk mindannyian.”

A második nap témája: A bűneset, Ősbűn = bizalmatlanság Istennel szemben, ez minden más bűn gyöke-re! Aranymondás: János 16,9 Jézus mondja: „A bűn az, hogy nem hiszek énbennem.”

A harmadik nap témája: A megváltás, Isten igazságos, ezért valakinek ki kell kapnia a bűneink miatt. Meny-nyei Atyánk szeretetből úgy döntött, hogy a Fiát bünteti meg helyettünk! A hozzá tartozó aranymondás: Ézsaiás 53,5 „A mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen.”

A negyedik nap témája: A közösség, Isten közösségre teremtett minket: „Nem jó az embernek egyedül lenni.” (1.Móz 2,18) (család, barátság, egyház, egyesületek, társadalom) Az aranymondás pedig a 1.János 1,3 „A mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal.”

A záró napon a világ Istennel és Isten nélkül címet viselte. Milyen volt az Édenben, és milyen most az Édenen kívül? - Nélküle magányosak vagyunk, de vissza lehet térni Hozzá! Vele más az élet! melyhez megtanultuk a „Zsoltárok 18,33 versét „Isten ruház föl engem erővel, ő teszi tökéletessé utamat.”

Ha olvassátok táborozók az aranymondásokat, bizonyára ti is fel tudnátok idézni segítség nélkül is a tanultakat.

A finom ebédet követően, melyet a régi parókia teraszán közösen fo-

gyasztottunk el, a délutáni programok mélyítették el a délelőtti témáit, és adtak lehetőséget az ismerkedésre, játékokra. Lehetett kincset keresni, amihez Tóth Tomi nagyszerű térképet készített. A gyerekek csapatokban fedezhették fel a gyülekezeti terem, az udvar, és a templomkert értékes tárgyait, és még a kánikula sem tudta meggátolni a felfedező játkot. De el lehetett nyerni a konyhafőnök VIP értékes csengőpengőit is. Az elkészítendő menüsor: minden finomat bele szendvics, kókuszgolyó a legfinomabb házi lekvárral és pohárkrém friss túróval és gyümölcsökkel. A játék vezetője Gálné Földvári Csilla volt, aki a versenyzőkkel együtt készítette el az ételeket. A pontozóbíró Somogyi László tiszteletes úr volt.

A láthatatlan színház igazi színházi élményt adott a gyerekeknek. A teremtés történetét bekötözött szemmel, a hallásukra, szaglásukra és tapintásukra hagyatkozva ismerhették meg az ifisek rögtönzött színházi művészeinek előadásában.

A templomban pedig egy interaktív imaséta került kialakításra, mely elcsendesedésre és Isten megismerésére hívta a táborozókat. De ezeken kívül lehetett legorobotot építeni Dobó Zalánval, Szücs Matyival és Vilivel, focizni Pálfi Simonnal, bingózni Balogh Dettivel, gyöngyöt fűzni Lucival.

A tábor második napján a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központba látogattunk el, ahol nagyon gazdag programot szerveztek nekünk. Az emeleti csoportszobában játékos énektanulás, kézműveskedés és különböző készségfejlesztő játék várt ránk, majd az udvaron folytattuk labdajátékkal, amibe annyira belejöttünk, hogy szinte nehéz volt abbahagyni nekünk, felnőtteknek is.

A tábor egy mindent vagy semmit!

összefoglaló játékkal zártuk, ahol Rác Gábor a hetet körülölelő témába vágó és vicces kérdésekkel készült a táborozóknak és utolsó lehetőséget adott csengőpengő gyűjtésére. A morzsaszedegetésen minden résztvevő elmondhatta élményeit, mi volt, ami leginkább tetszett neki és min változtatna.

„Azért tetszett, mert lehetett fűzni, rajzolni és játszani. A legjobban tetszett a láthatatlan színház és a főzés.” Incze Marika (2. osztályos tanuló)

„Tetszett a láthatatlan színház, a sok új gyerek, a bibliai történetek, érdekes volt a gyöngyfüzés, kreatívskodás. Finom volt a jégkrém.” Stefán Gréti (2. osztályos tanuló)

„A legjobb volt a kincskeresős játék, a dalok tanulása. Nem mi lettünk az utolsók” Szabó Dorina (2. osztályos tanuló)

„Nagyon érdekesek és izgalmasak voltak a programok! Legjobban tetszett a láthatatlan színház. Az ifisek nagyon kedvesek, okosak és aranyosak! Jó lenne közjűk tartozni! Szabó Balázs (6. osztályos tanuló)

Nagyon hálás vagyok Istennek ezért a hétért, mert újra megélhetjük, mit jelent az Ő szeretetében élni, milyen az édenkert Ővele.

Bár tudjuk, hogy kinek tudjuk továbbadni a hálás szívek jó szavait, de szeretném itt is megköszönni mindenki segítségét a hét lebonyolításáért magam, a szülők és táborozók nevében is!

A lelkipásztorainknak a vállalt szolgálatokat. Az ifiseknek az önzetlen segítséget - étkeztetés, felügyelet, pakolás, színészkedés, játék, mosogatás... - akikre mindig számítha-

tunk, és akikről szinte sugárzik, hogy Isten szeretetével vannak feltöltve. Gálné Földvári Csillának, aki csendesen megérkezett, majd szerényen hazament, de akinek a segítsége szintén nélkülözhetetlen volt a hét folyamán, és jelenléte szinte, mint anyai kéz volt mögöttünk. Kathi Sanyinak, hogy olyan messziről is jelen volt, a hangját kölcsönözte a láthatatlan színházhoz. Köszönöm Bertalan Gellén Viki és Nemes Vitold segítségét az énektanulásban, a Kálvin otthon

munkatársainak a szeretetteljes fogadást, Hornyák Adriennek az előkészített játékokat.

Köszönöm a Jó Pásztor Református Óvoda munkatársainak a finom ételek elkészítését, Szarvas Julcsinak, hogy minden reggel tiszta termekbe érkezhettünk. Továbbá mindenkinek, aki valamilyen formában segítette a munkánkat.

Kedves táborozók! Reméljük, hamarosan újra találkozunk, mi várunk Benneteket nagy szeretettel! Szóval

jövőre ugyanitt, ugyanekkor! Addig is Isten áldjon meg mindannyiunkat és adjunk hálát Neki mindenért!

Módis Gáborné

INITIUM NOVUM

„Minden zene célja, hogy Isten dicsőségét zengje, és kikapcsolódást nyújtson a lélek számára;...”
Johann Sebastian Bach

Különleges élményben volt része mindazoknak, akik 2021. június 27-én eljöttek a Kálvin téri református templomba, ugyanis Initium Novum – Új kezdet címmel adott koncertet Kováts Kolos Kossuth-díjas operaénekes és Teleki Miklós Artisjus-díjas orgona- és zongoraművész.

Hosszú szünet után újra szívet-lelket gyönyörködtető orgonamuzsika töltötte meg templomunk falait, hiszen együtt szólalt meg az egyik legcsodálatosabb hangszer, az emberi hang és a hangszerek királynője, az orgona. Somogyi László tiszteletes úr a 135. Zsoltárral köszöntötte a megjelenteket, majd a zenéé volt a főszerep.

Első blokkban Bach Vivaldi A-moll concertója és Stradella Piétá Signore című dala csendült fel.

Második blokkban a francia romantika egyik legmeghatározóbb alakjának César Francknak H-moll Prelude, Fuga és variáció című kompozícióját, valamint George Bizet Agnus Dei, és Mozart Ave verum corpus című énekes művét hallhattuk.

Harmadik blokkban Zakariás imája csendült fel Giuseppe Verdi Nabuccojából, majd az Allegro vivace tétel, a párizsi Notre dame egykori orgonistájának, a késő romantikus szerzőnek Louis Vierne-nek 1. orgonaszimfóniájából.

Ezután Verdi Don Carlos című operájából Fülöp király áriáját, majd Vierne 1. orgonaszimfóniájának zárótételét, a Finalét hallhattuk.

Ráadásként Erkel Ferenc Bánk Bányából Hazám, hazám című gyö-

Initium Novum koncert
Vivaldi, Bach és Verdi művek

"Minden zene célja... , hogy Isten dicsőségét zengje, és kikapcsolódást nyújtson a lélek számára..." J.S. Bach

Kováts Kolos
Kossuth-díjas operaénekes

Teleki Miklós
Artisjus-díjas orgona és zongora művész

nyörű ária hangzott el Kováts Kolos előadásában.

Templomunk kiváló akusztikája, s a későromantikus stílusú pneumatikus orgonánk gyönyörű hangzása csak még jobban kiemelte a művészek előadásának magas színvonalát.

Hálásak vagyunk ezekért a lélekemelő zenés pillanatokért.

Varga Judit Rózsa

BODASZŐLŐI VAKÁCIÓS BIBLIA-HÉT

Isten kegyelméből, ismét áldott Biblia-hetet tarthattunk Bodaszőlőn. A Bodaszőlői vakációs Biblia-hétre pár nappal a Kálvin téri gyerekhét után került sor 2021. június 28. és 2021. július 02. között. Erre a hétre az 1-8. osztályos tanulókat vártunk és nagy öröm volt, hogy már az első napon 55 hittanossal találkozhattunk. A Biblia-hét végére a résztvevők és gyerekek létszáma 70-nél is többre duzzadt.

A Bodaszőlői vakációs Biblia-hét és a Kálvin téri gyerekhét címe és témája így hangzott: „Istennel az édenkertben”. Nagy volt a készülődés. Már hétfőn reggel 08:00 órára vártuk a hittanosokat és a programok egészen 16:00 óráig tartottak. Öt napon keresztül izgalmas témák, játékok és foglalkozások várták a bodai hittanosokat. Az első nap a teremtés volt a téma: minden jó forrása, minden ajándékozója, a jó és rossz különbségének egyedüli pontos ismerője a Teremtő Isten! (Jakab levele 1,17) Második nap, kedden a bűneset témájáról volt szó: ősbűn = bizalmatlanság Istennel szemben. Ez minden más bűn gyökere! Szerdán: a megváltásról hallhattak a gyerekek: Isten igazságos, ezért valakinek ki kell kapnia a bűneink miatt. Menyneyi Atyánk szeretetből úgy döntött, hogy a Fiát bünteti meg helyettünk! Csütörtökön: a közösség fontosságára hívtuk fel a figyelmet, Isten közönségre teremtett minket: „Nem jó az embernek egyedül lenni.” (1.Mózes 2,18). A záró napon, pénteken azzal

foglalkoztunk, hogy milyen a világ Istennel és milyen lenne Isten nélkül: Milyen volt az Édenben, és milyen most az Édenen kívül? Röviden összefoglalva így zártuk: Nélküle magányosak vagyunk, de vissza lehet térni Hozzá! Vele teljesen más az élet! (Zsoltár 136)

A kötött programokon az említett Igék, témák kerültek feldolgozásra délelőtt, ebédet a gyülekezet óvodája, a Jó Pásztor Református Óvoda készített és szállított számunkra, valamint két nap ebédre egy tál étellel Dombi Imre képviselő úr készített ételt. Délután már kötetlenebb módon, játékos módszerekkel mélyítettük el a délelőtt tanultakat. A vakációs Biblia-héten áhítatokkal egy Bódvaszilasról érkezett önkéntes testvér és a Hajdúböszörmény Kálvin téri gyülekezet lelkészei szolgáltak. A gyülekezet ifjúsága, presbiter önkéntesei, a bodai szülők és az Opre Roma egyesület pedig a szervezésben és a hét napjainak lebonyolításában vállaltak kiemelkedő szerepet. Külön köszönet jár nekik és mindenkinek, akik a szolgálatból aktívan kivették a részüket. Istené minden dicsőség az elvégzett szolgálatokért!

Úgy kezdtem a beszámolót, hogy Isten kegyelméből, ismét áldott Biblia-hetet tarthattunk Bodaszőlőn. Erről mesélnék a képek és ma is néhányan, így emlékeznek erre a hétre:

– „Nekem a bodaszőlői gyerektáborban a folytonos nagy nyüzsgés és a gyerekek nyitottsága volt a legjobb élmény.” Tóth Tamás Bence

– „A bodaszőlői táborban a közös éneklés tetszett a legjobban.”

Nagy Doroti

– „Nekem nagyon tetszett Bodaszőlőn az élénk hangulat.” Magi Emese
– „Nekem a rávezető játékok tetszettek nagyon.”

Magi Csenge

– „Ha választani kell, nekem az éneklés tetszett inkább.” Simon Dóra

– „Nagyon hálás vagyok Istennek a bodaszőlői táborért, mert áldott találkozásaim voltak gyerekekkel, felnőttekkel. Jó volt megtapasztalni, hogy mindent, amit beleadtam, Isten triplán adta vissza.”

Módis Gáborné

– „Nekem a gyerekekkel való játék volt a kedvencem.”

Balogh Bernadett

– „Nekem az tetszik az egészben, hogy hiába nem voltam ott, de az ifin is és a gyűlis gyerekeken is látom azt, hogy milyen jó volt nekik ott lenni, és hogyan hatott rájuk a hét. Azt látom, ebből kell még.”

Baja Áron

Nemes Vitold József

HÁLAADÓ ISTENTISZTELET A KÁLVIN TÉRI TEMPLOM ALAPJAINAK MEGERŐSÍTÉSÉÉRT

Srömteli nap volt a gyülekezet életében a 2021. július 18-án megtartott istentisztelet. Ekkor adtunk hálát Istennek azért, hogy gondja volt ránk, és megsegített a templom süllyedésének megállításában, a templomalap megerősítésében.

Az ünnepi alkalom kezdetén a gyülekezet énekkara szolgált, majd Őz Lajos, a Hajdúvidéki Református Egyházmegye esperese a Királyok első könyvének 8 részéből a 22-30. versig terjedő részt olvasta fel, majd imádságban adott hálát az Úrnak.

Ezt követően Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke hirdetett igét a 105. zsoltár alapján. Prédikációjában párhuzamot vont az ókori zsidó nép hálaadó istentisztelete és mi ünnepi alkalmunk között. Kiemelte, hogy ez a zsoltár Isten szövetségmegújító szerepét hangsúlyozza. Az igehirdetés további részében a süllyedés megállításának technikáját állította párhuzamba a lelki megerősödés lehetséges módjaival. Hangsúlyozta, hogy Isten többet akar a fizikai alap megszilárdításánál. Ő azt akarja, hogy az életünk alapja erősödjön meg. Az ünnepi zsoltár első 5 versében 10 – hitünket elmélyítő - tartóoszlopról hallhatunk. Hívó életünk alapja, cselekedetünk mozgatórugója a hálaadás, a hozzá való imádkozás, nagy nevének hirdetése, zenei eszközökkel való dicsőítése. A keresztyén ember számára az Úr dicsőítése életforma, Isten megváltott népének életét betöltő öröm ez. Az utolsó 3 cölöp Isten keresésének fontosságát hangsúlyozza, hív a templomba: a vele való találkozás helyére. Fontos, hogy emlegessük az ő csodáit, hisz Isten csodái nem mehetnek feledésbe, és Ő megengedi, hogy ilyen csodákat láthassunk. Ilyen csoda, hogy nem dőlt össze ez a templom.

Püspök úr zárásként ezt üzent nekünk: nemcsak az a fontos, hogy templom ne süllyedjen, hanem az még fontosabb, hogy egyetlen hívó élete sem süllyedjen el. Legyen szilárd, református hitben, keresztyén

tartalommal tele, mert akkor azok örök életben fent fognak maradni!

Az igehirdetést énekszó és imádság zárta.

Az ünnepi együttlét második részében Somogyi László, gyülekezetünk vezető lelkésze köszöntötte a vendégeket: Fekete Károly püspök urat, Őz Lajos esperes urat, Sörös István alpolgármester urat, Koláné Dr. Markó Judit jegyzőasszonyt, a Bocskai téri testvéreket, a gyülekezet Építési Bizottságát, annak vezetőjét, Baja Zoltánt, Bertalan János presbitert, Takács Péter gondnokot, Kathi Sándor építőmérnököt, Szabó Zoltán urat, a kivitelező Muszasi Kft. ügyvezetőjét és természetesen az imádkozó gyülekezetet. Külön kiemelte Dr. Fürjes Zoltán helyettes államtitkár urat, a Fasori Református Gyülekezet volt presbitere és Vári Attila urat, az Egyházmegye főépítészt, műszaki ellenőrt. Ők ketten sajnos nem tudtak jelen lenni az eseményen.

Somogyi László röviden összefoglalta az anyagi forrás megteremtésének isteni csodáját. A templomsüllyedés ügyében megkereste Fekete Károly püspök urat, és együtt utaztak fel Budapestre Dr. Fürjes Zoltán helyettes államtitkár úrhoz, aki átértézte a helyzetet, és javasolta, hogy nyújtssanak be pályázatot a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt-hez. Ezt pozitívan bírálták el, így megkaptuk a 106 millió Ft-ot a munkálatokra.

Ezt követően Bertalan János, a gyülekezet presbitere, építész összegezte az előzményeket és a munkafolyamatokat. A talajvíz megemelkedése miatt a templom süllyedése már 40 évvel ezelőtt mérhető volt. Hosszú évekig kerestük a megoldást, végül ez a pályázat adta meg az anyagi forrást. Nem volt könnyű helyzetben a Presbitérium, hisz 4 eljárásból kellett választani, sok volt a kétely és bizonytalanság bennünk. Végül a választásunk egy különleges sajtólási (makrocölöpös) technikára esett, ennek segítségével erősítette meg a templomalapot a Muszasi Kft. Bertalan János köszönetet mondott Péter Zoltánnak a tervező feladatok

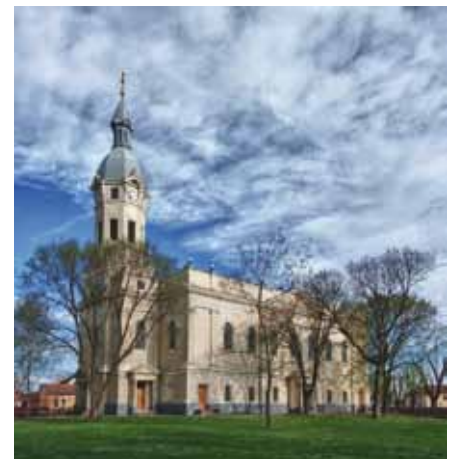
elvégzéséért, valamint Andirkó Mártonnak és Takács Péternek a helyreállítási munkálatokért.

Majd Király Hunor orgonajátékában gyönyörködhattünk, ezt követően Hegedűs János presbiter egy igével és Túrmezei Erzsébet: Szóljon az ének, zengjen a hála című versével köszönte meg az Úrnak mindazt, amit Tőle kaptunk.

Az istentisztelet végén Somogyi László lelkipásztor a 138. zsoltár szavaival adott hálát Istennek, kiemelve, hogy van kit dicsérnünk a mennyben, s ez a hívó ember legnagyobb öröme. De röviden összefoglalja a Gyülekezet, a Presbitérium és Elnökség nevében, hogy köszönet illeti Dr. Fürjes Zoltán helyettes államtitkár, aki lelkiismeretesen tette a dolgát, Bertalan János presbitert, aki az előkészületi munkálatoktól kezdve végig nagy odaadással dolgozott a projekten, Takács Péter gondnok urat, aki folyamatos odafigyelésével segítette a munkálatokat és Kathi Sándor mérnököt, aki segített a különböző eljárások megismerésében.

Az ünnepi együttlét az énekkar szolgálatával és a Himnusz eléneklésével zárult. A gyülekezeti teremben szeretetvendégség keretében kötetlenül beszélgethettek a jelenlévők.

Mezőné Szabad Erzsébet

GYÜLEKEZETI TÁBOR 2021. PENÉSZLEK-LIGETALJA (JÚLIUS 26-31.)

Az idei tábor már megkezdése előtt is izgalmakat tartogatott számunkra. Mindnyájunk legnagyobb meglepetésére az eredetileg kiszemelt szállás helyett Penészeleken kötöttünk ki.

A nap kezdetét a reggeli torna segítette, majd imaközösséggel folytatódott a program. A bőséges reggeli után kezdődött a délelőtti áhítat, aminek a keretein belül Jézus megdicsőülésének történetét dolgoztuk fel.

Bár hosszan lehetne fejtegetni az elhangzó üzeneteket én most csak egy Igét szeretnék idézni a Bibliából: "Hang hallatszott a felhőből: Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm, őt hallgassátok". Ezt a mennyei tanácsot megfogadva teljesíthetjük be Isten tervét. Kiscsoportos beszélgetéssel folytattuk a napot, ki-ki a maga korcsoportjába. Itt lehetőség volt megbeszélni a hallottakat.

Ebéd után fakultatív programok következtek: medencézés, pingpong, csocsózás, kondizás. Alkalmunk nyílt a környék nevezetességeit, például a

nyírbátori templomot meglátogatni.

Az esti áhítatot bizonyágtételek követték. Hallottunk az imaélet-ről, Isten gondviseléséről, szabadító erejéről. Az érdeklődők számára esténként filmklubot szerveztek, de társasozni, beszélgetni, pihenni, termálfürdőzni is lehetett.

Egyik este az ifi láthatatlan színházzal készült a gyülekezet tagjainak.

Az ott töltött napok igazi lelki felfrissülést jelentettek, nagyon jó volt megélni az egymással és Istennel való közösséget. Hálás szívvel gondolunk vissza az igei tanításokra és közös élményekre.

Magi Luca

LIGETALJA KÉTSZER CSENDES HÉT ÉS CSENDES HÉTVÉGE

(2021. JÚLIUS 26-31., SZEPTEMBER 24-26.)

Újjáépíteni és megerősíteni kapcsolatunkat Istennel, kiszakadni a mindennapi robotból, elmélyülni a lelki dolgokban, felfrissülni testben és lélekben, jókat beszélgetni és nagyokat hallgatni – mindegyre kiválóan alkalmas az a csodálatos hely, amelyet egy mocsár lecsapolásával hoztak létre. Hosszabb sétákra hívogató utak, békés tavak, fák, bokrok, cserjék, horgászó, pihenő és főzésre alkalmas helyek, nyugalom és csend. A Ligetalja Gyógy-fürdő és Termál Hotelben, Penészleken tölthetünk felejthetetlen napokat a Kálvin téri református gyülekezet tagjaiként.

Természetes emberi vágy, hogy meg szeretnénk lelni az igazságot, a boldogságot. Most maradjunk az igazságnál – a ránk ömlő, fékezhetetlen, zabolázhatatlan információ-áradat éppen úgy megnehezíti, szinte lehetetlenné teszi az eligazodást, az igazság megtalálását, mint az információ-hiány. Ahhoz, hogy eligazodhassunk a világban, értelemre, akaratra, emberi természetünk megzabolozására van szükség. Az eredendő bűn elvette istengyermeki méltóságunkat, az értelem elhomályosult, az akarat meggyengült, az emberi természet rosszra hajlóvá vált.

Keresztény emberként fő törekvésünk, hogy újjáteremtsük a bűneset előtti isten-ember kapcsolatot. Nem akarunk olyanná válni, mint az a drón, amely össze-vissza röpköd, értelmetlenül és cél nélkül, mert elvesztette kapcsolatát az irányítójával. Pál apostol Filippiekhez írott levelében (4, 8.) található az az útmutatás, amelynek alapján saját életünkben megteremthetjük az egyensúlyt: „... ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetre méltó, ami jó hírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe.”

Hogyan hat ránk a média? Honnan tájékozódjunk? Miképpen küszöbölhetjük ki a ránk zúduló információ-áradat rossz hatásait? Ezekre a kérdésekre kerestük a válaszokat –

közös beszélgetésekben és imaalkalmakon, illetve az ifisek és a derékhad külön-külön alkalmakon is.

A negatív dolgok állandó emlégetése, a hibákban való folyamatos rágódás, a tökéletesség megszállott hajszolása – mindezek a dolgok képzelenné teszik az embert a hála, és így a boldogságra is. Hiszen a hála a boldogság egyik fontos eleme. Ha hálátlan vagy, és állandóan kételkedsz mindenben – ez nagyon tetszik az ördögnek, hiszen így könnyebben garázdálkodhat. Amikor csak itélkező lelkület van benned, akkor lehetetlenné válik közösségben lenned Istennel. Az ember arra lett teremtve, hogy Istennel való közösségben éljen – ezt a kapcsolatot gátolja az itélkező lelkület. A szeretetteljes és elfogadó lelkület lehetővé teszi, hogy közelebb kerülj a másik emberhez, saját igazi lényedhez és lényegedhez. Péter első levele 1, 15-16. „...ti is szentek legyetek egész magatartásotokban, mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok.”

Napjainkban igencsak divatosak a különböző edzésformák, amelyekkel a testünket lehet jobb formába hozni. No de mi a helyzet a lelkünkkel? Sajátos lélek-edzésként szolgál

a megpróbáltatások és a kísértések: „Teljes örömmel tartásod, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez. Az állhatatosság pedig tegye tökéletessé a cselekedet...” (Jakab 1, 2-4)

Hálás vagyok a lehetőségért, hogy ezeket a szép, tartalmas, különleges napokat együtt tölthettem gyülekezetünk fiatal és örökifjú tagjaival. Szeretettel gondolok a Ligetalja Hotel valamennyi dolgozójára, sokáig emlékezni fogok a változatos, bőséges és nagyon finom ételekre. A testi jóllét – úgy gondolom – hozzájárult a tartalmas, emlékezetes és több szempontból hasznos beszélgetésekhez, alkalmakhoz. Élvezhettük a termálvíz jótékony hatásait, a szauna tisztító erejét. Számomra a kora reggeli séták voltak a legkedvesebbek.

„... tarts ki már velem, / Most célold el kell érned, / Immár enyém a küzdelem / Kiállok készen érted. / Te az enyém, én a tied, / S hol én vagyok, / ott lesz helyed: / Szét nem választ az ellen.” (Református énekeskönyv, 298. dicséret 7. versszak)

Székelyhidi-Szabó Ágnes

Az alábbi vers az igehirdetések hatására a nyári nagytáborban született meg cím nélkül:

„Milyen tőr hasítja széts nyeli a föld kerges szavát?
Milyen dobpergés szakítja szét a nyíló virág vér-bimbáját?
Milyen égből suhanó szó töri ketté nád-életed?
Milyen a forralt kezek között morzsolódott rút életed?
Milyen a fagyos ének sírján topogó télben megfáradt fény?
Milyen a boltos hajtások közt sírásban megfogant remény?
Milyen a kezed botladozó csendben, zajban kevert indulata?
Égő lábad léptén hulló lobbanó világ rőt parazsa?
Milyen fújni a derengő hajnal fényhajáról eltűnt szelet?
Pisla fénnel megküzdeni a gyötrő felhőn kötött eget?

Milyen a könnyes sóhajtasba fojtani a vad szavakat?
Milyen néma szemmel sírni megalázó nappalokat?
Milyen fény felé nevetni hurkolt tested rabságában?
Tócsákba gyűlt véres ajkakon torlódó kiáltásban?
Milyen énekszóval élni zivatarban vad orkánban? Rengő mocsár mélyét törni rég megfulladt szócsatákban?
Milyen élni szemüvegben Isten karjára simulva, orzó szíved fehérítve, vasszegekkel kopácsolva?
Milyen kezét érinteni meggyógyító halk szavának?
Milyen csendben ráébredni elcseppenő áldásának?
Milyen könnyes szűk torokkal Hozzá fénybe kiáltani?
Milyen térdelt imádsággal én Atyámnak szólítani?

Milyen elpecsételt szívvel ezer fehér kézbe hullni?
Milyen lesz majd lágy zenével csengő útjára indulni?
Hol lesz akkor majd az árnyék felémészítő indulatja, a gögös undok, fertő világ zúgó mocska, ostorzatja?
Hol lesz akkor hasgó tőre, tipró lába dobpergése?
Úr Jézust döfő kezének nyargalása, nyerítése?
Hol lesz a rút gyilkos szavak elburjánzó útvesztése?
A vigyorgó véső szemek gúnykacaja, nevetése?
Világossága felfénylik izzó, tündöklő szavának, akkor fénye újraszövi megmarkolt rongyos ruhádat.
Akkor karja felemel majd ajka fénykardot suttogva: leszel szolgám és gyermekem, szeretetem édes foglya!”

Oláhné Dr. Ispány Marietta

TESTVÉRGYÜLEKEZETÜNK ÜNNEPE

2021. szeptember 6-án ünnepélyes keretek között átadták a Rozsnyói Református Egyházközség új óvodáját és bölcsődéjét és egyúttal átadásra került a Rozsnyói Református Alapiskola (magyar tanítási nyelvű általános iskola) új tornatermét.

Gyülekezetünket Somogyi László lelkipásztor, Takács Péter gondnok, Osváth Tamás missziói gondnok, Székelyhidi-Szabó Ferenc testvérkapcsolati gondnok és Dr. Szöllősi Edit egyháztág képviselte.

A Jó Pásztor Református Óvoda részéről Dobóné Tanczig Anita óvodavezető és Osváthné Katona Zita óvodavezető helyettes volt jelen az örömteli eseményen. Felhasználtuk az alkalmat, hogy bejelentsük gyüle-

kezetünk pénzbeli felajánlását, amit rozsnyói testvéreink nevében ezúton is hálásan megköszönünk minden adakozónak!

A most átadott vadonatúj épület-együttes 2 óvodai és 2 bölcsődei csoportnak tud színvonalas oktatást és ellátást biztosítani. Az iskolai tornaterem megépülésével 25 év után nyílt lehetőség arra, hogy méltó körülmények között lehessen megtartani a testnevelési órákat.

Az ünnepséget egy helybeli magyar néptánc csoport fellépése után Géresi Róbert felvidéki református püspök ünnepi köszöntője nyitotta meg.

Az áhítat üzenete a Lk: 18.16 alapján („engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket”) szól a megjelen-

tekhez, majd az egyházi vezető hálát adva a gondviselő és kegyelmes Istennek, megköszönte a támogatóknak és a döntéshozóknak, hogy bölcs döntéseket tudnak hozni, és van bátorságuk arra, hogy ezeket az álmokat megvalósítsák.

Meglepetésre és örömünkre Michal Domik, Rozsnyó szlovák anyanyelvű polgármestere magyarul mondta el köszöntőjét. A város és a képviselő testület nevében kifejezte háláját és köszönetét a magyar állam felé azért az odafigyelésért és törődésért, amit a határon túli magyarok, ill. Rozsnyó és környéke magyarsága irányában tanúsít.

Somogyi László lelkipásztor a hajdúböszörményi testvér gyülekezet

nevében mondott köszöntőt. Többek között elmondta, hogy a mai világban nagy szó az, ha a kinyújtott kezét elfogadják és barátian viszonyulnak a másikkhoz. Itt pedig többről is van szó. Elfogadásról, befogadásról és együttműködésről, hiszen ezzel az épületegyüttessel Szlovákia is gyarapszik.

És itt az „is”-en van a hangsúly! Mert ha feltesszük a kérdést, hogy a most átadott bölcsőde, óvoda és tornaterem kinek a dicsősége, akkor a következő válaszokat kell, hogy megfogalmazzuk:

- a magyar államé, aki adta a támogatást? - is

- a szlovák államé, aki biztosította, hogy ezek a létesítmények létre jöhessenek? - is

- a rozsnyói reformátusoké, akik véghezvitték ezt az álmot? - is

- a kassai Építőipari Kft-é, aki kiváló minőségben felépítette az épületeket? - is

- vagy Nagy András gondnok testvérünké, aki éjt-nappallá téve munkálkodott ennek az álomnak a megvalósulásáért? - is

- végül kié is a dicsőség?

Kedves Testvérek, mindezekért egyedül Istené a dicséret. SOLI DEO GLORIA!

Mert kié tulajdonképpen ez az intézmény és annak épületei? Azé, aki rátette a nevét, amikor egyháziként hozta létre! „Urunk, nézz nyitott szemmel erre a házra éjjel és nappal, arra a helyre, amelyről ezt mondtad:

Ott lesz az én nevem! Hallgasd meg az imádságot, amikor a te szolgálád ezen a helyen imádkoznak!” (1. Királyok 8,29)

*Székelyhidi-Szabó Ferenc
testvérkapcsolati gondnok*

ÉS LŐN NAGY CSENDESSÉG! (SZEPTEMBER 9.)

Bibliaóra, és a téma a Gal. 2, 16: „tudjuk, hogy az ember nem a törvény cselekedetei alapján igazul meg, hanem a Krisztus Jézusba vetett hit által.”

A törvény cselekedetei, a törvény megtartása abból a célból, hogy Isten megáldjon, szeressen, elfogadjon, üdvözítsen, megmenten a kárhozattól, és a mennybe vigyen, ez a holt cselekedet. Aki teszi él, aki nem, bűnhődik. Aki törvény alatt van, az köteles az egész törvényt megtartani. Ilyen viszont nincs egyetlen ember sem. Így a törvény a Megváltóhoz kell, hogy irányítson. Rámutat, hogy Megváltóra van szükségem.

A törvény tükör, megmutatja, milyen vagyok, de azon nem tud változtatni. Belenézek, és észreveszem, hogy van egy koromfolt az orromon. Mit szólnál hozzá, ha úgy próbálnám eltüntetni, hogy fogom a tükröt, és elkezdem vele dörzsölni az orrom? Valószínűleg csak szétkenném a koromot az egész arcomon. Nemcsak egy kis ponton lennék kormos, de teljesen. Ha ezt tenném, azt gondolnád, ez sem normális.

Márpedig sokan így próbálkoznak Istennél is, barátom. Maguk akarják eltávolítani a szennyet, ragaszkodnak a maguk igazságához, jóságához, jó tetteikkel, akarják helyrehozni a rossz cselekedeteiket és dolgaikat. Magukban bíznak, nem Istenben.

Mennyivel más az Úr Jézus Krisztusba vetett hit! Már nem magamban bízok, hogy megfelelek, nem a magam érdemeiben, vagy jócselekedeteiben bízok, hogy azért megmenekülök, egyedül az Úr Jézus értem is hozott, befejezett megváltásában hiszek. Őszintén szólva, nem szeretnék megjelenni úgy az Ő ítélőszéke előtt, hogy a magam érdemeiben, és tetteimben bízok, mert nagy megszégyenülés és leégés lenne. Barátom, csak az állhat meg bizalommal és örömmel az ítélet napján, aki egyedül Krisztusban hisz a megtérést illetően és nem önmagában. Mert Ő (Jézus Krisztus) önmagát adta bűneinkért. Ennél többet nem adhatott, az Atya elfogadta értünk hozott megmentő munkáját. Neki elég volt az, nekem is elég, mert Ő túlfizetett. Aki bizalmát az Úr Jézus Krisztusba vetette, az Isten gyermeke, megmentett, igaz ember az Isten előtt.

Az igaz ember hitből él! Az alapján igazul meg az ember, hogy bizalmát az Úr Jézusba veti, és az Ő érte hozott áldozatába. Mit jelent megigazulni? Mivel az Úr Jézusban bízom, ezért Isten igaznak nyilvánított, elfogadott, felmentett végleg, rendben vagyok, rendezett a kapcsolatom Istennel.

Látod, akkor vagy igaz(zá nyilvánított), megigazított, megigazult, ha bízol az Úr Jézusban, és ha hiszen Őbenne. Rendben vagy, rendezett a kapcsolatban vagy Istennel.

Még a nagy hívők sem nagyon mernek magukra úgy gondolni, Krisztusban igaz ember vagyok Isten előtt. Pedig ennek át kell(ene) járnia értelmünket, érzelmünket, és akaratomkat. Ezért is volt nagy csend e kérdésnél a bibliaórán.

Bennem 2002 óta él ez az igazság. Az egyik keresztyén TV adón sorozat ment a megigazulás kérdéséről. Dr. Creflo Dollar lelkész nagyon határozottan, lelkesen és örömmel beszélt a nagy igazságról, és megvallom nektek, akkor ez nekem is nagyon idegenül hangzott. Heteken át harc dúlt bennem, viaskodtam, nem volt nyugtom, nem is tudtam mit higgyek erről, mert mindig csak azt halottam addig, hogy az ember bűnös, még a hívő is. Az Ige meggyőzött és elfogadtam Isten ítéletét: már nem vagyok bűnös, Krisztusban igaz ember vagyok Isten előtt, és az örök élet örököse. Tánra perdültem, ugráltam, tapsoltam örömömben. És ha e téma bármikor felmerül, öröm tölt el. Dicsőség az Úrnak!

Ilyen csodálatos Istenünk és Megváltónk van nekünk, Barátom. Szeretném, ha nem lennél csendben, és bátran örömmel vallanánk, az Úr az én igazságom. Krisztusban igaz ember vagyok, Isten gyermeke vagyok, nem vagyok a törvény alatt, a kegyelem alatt élek. Az Úr Jézusért rendben vagyok Istennel. Az Úrban jó nekem! Ámen! Ez igaz!

Varga Zoltán

LELKIPÁSZTOROK TALÁLKOZÓJA A BOCSKAI-GIMNÁZIUMBAN (SZEPTEMBER 16.)

„Gondja van az Úrnak az útra, amelyen jártok” (Bírák 18;6)

tunk az esemény végén a gimnázium jövőjéért.

Hálát adhatunk Istennek a Kálvin téri gyülekezetben évtizedekkel ezelőtt elvégzett lelki munkáért, áldott emlékü lelkipásztorokért, gyülekezeti munkásokért. Mind a négy református lelkipásztor arról beszélt, hogy elhívása a Kálvin téri gyülekezethez köthető. Név szerint meg kell említenem Nagy Ferenc tiszteletes urat, többen hálás szívvel gondoltak az ő szolgálatára.

Szintén hálára adhat okot, hogy évekkal ezelőtt diákok öntevékeny szerveződésének köszönhetően keresztény ifjúsági csoport működött, ahol szintén történtek hitre jutások és hitbéli megerősödések.

Van okunk tehát hálára, de szükséges, hogy imádkozzunk lelki ébredésért az ifjúság körében is.

(Az évfordulóra készített ünnepi műsorban a gimnázium 400 évéből villantottak fel jeleneteket a diákok. Számomra igen megható volt, amikor jelenlegi tanítványinkból álló kórus énekelte a 278. dicséretet. Összeszorult a szívem, igen, így is lehetne.....Ha lesz később lesz rá lehetőség, ajánlom a testvéreknek, nézzék meg ezt az ünnepi műsort is.)

Mezőné Szabad Erzsébet

Gzzel a címmel rendeztünk a gimnáziumban érettségizett lelkipásztorok részvételével találkozót a 400 éves évforduló kapcsán. A beszélgetést Gyulai Sándor intézményvezető irányította. Jelen voltak: Gilicze Andrásné szentesi református lelkipásztor, Nyíri János gergelyugornyai lelkipásztor, Szabó Zsolt esztári lelkipásztor, Török András szerepi református lelkipásztor, Szabó László baptista lelkész, Kocsis Antal újfehértói görögkatolikus parókus, Urgyán Antal téglási görögkatolikus parókus, valamint Ócsai Tamás a Hetednap Adventista Egyház lelkésze. A lista nem teljes, többen nem tudtak eljönni, ezért elképzelhető, hogy lesz folytatása ennek az ökumenikusnak mondható találkozásnak.

A jó hangulatú rendezvényen a gimnáziumi élmények felidézése mellett a lelkészi pályára történő elhívásról és a szolgálatról esett szó. A találkozó alatt és után több hálaok és imatéma fogalmazódott meg bennem. Ezt szeretném most a testvérekkel megosztani.

Először is természetesen Istené a dicsőség, mert úgy érezhettük, hogy ott van közöttünk. Ezt erősítették a rendezvény elején és végén elhangzott zenei szolgálatok ifjabb Tóth Zsigmond és zenésztársai, Tóth Tünde és Tóth Dániel közreműködésével.

Hála és köszönet illeti Gyulai Sándor intézményvezető urat a találkozó ötletéért, megszervezéséért, megvalósításáért. Nem természetes ez, hisz nem egyházi fenntartású az iskola. És jó érzés volt, hogy imádkozhat-

SZUBJEKTÍV GONDOLATOK A BÁRÁNYFELHŐ SVÁBHEGYI REFORMÁTUS ÓVODA ÁTADÁSA KAPCSÁN (SZEPTEMBER 19.)

„Higgyétek, hogy mindazt, amit imádságotokban kértek, megkapjátok, és megadatik nektek.” Mk.11,24.

Amar eltelik az első három év gyermekeink életében és aktuálissá válik a kérdés: Melyik óvodában kezdje el csemeténk az intézményes nevelést? Vannak elképzeléseink arról, hogy milyen legyen egy ideális óvoda. Legyen elérhető közelségben. Legyenek tágas, napfényes csoportszobái, korszerű berendezéssel, sok

érdekes játékkal, könyvvel, esetleg kertkapcsolattal. Övezze hatalmas kert, fákkal, mozgásfejlesztő udvari játékokkal. Az óvoda munkatársai pedig legyenek végtelen türelmű, elhivatott, kedves, játékos, következetes nevelők. Hívó emberként nagyon fontos szempontnak tartom, hogy az óvoda lelkesége a családi neveléshez hasonló legyen, és a hitben való ne-

veléshez az óvoda is segítséget nyújtson.

Nagymamaként írom e sorokat és, ha a böszörményi unokáimra gondolok, akkor úgy érzem, nekünk könnyű dolgunk van, városunk református óvodája és iskolája nagyon jó hely a gyerekek számára. De a fővárosban élő unokáink közül, nem mindegyik van ilyen jó helyzetben. A négy na-

gyobb már kinőtte az óvodát, nekik a Csipkebokor Református Óvoda volt a második otthonuk, ahol nagyon jól érezték magukat. A kis Rózi számára azonban az a hely túlságosan távoli, bonyolult közlekedéssel. Szívünk vágya volt, hogy ő is református óvodába járhasson. Imádkoztunk, Isten mutasson lehetőséget arra, hogy megtaláljuk a jó megoldást. És ő lépésről-lépésre tette egyre világosabbá, hogy különleges ajándékot készít. Bátorító reménység volt, amikor megtudtuk, hogy a Svábhegyi Református gyülekezet óvodaépítést tervez. Még nagyobb örömünkre szolgált az a hír, hogy a projekt óvodapedagógiai szakmai vezetője Zila Péterné Marika. Az ő hiteles keresztyén élete és alapos szakmai felkészültsége a mi gyülekezetünkben is ismert, hiszen ő indította be annak idején a 15. születésnapját ünneplő Jó Pásztor Református Óvodát is.

Érdemes megismerni Zila Péterné Marika óvodát bemutató gondolataiból néhányat:

„Óvodánk pedagógiai programjának vezérfonala a református keresztyén szellemiségű hitéleti nevelés lesz. Ez azt jelenti, hogy a Bibliában bemutatkozó Isten áll a középpontban. Ezzel igen magas mércét állítottunk magunk elé. Mit jelent az óvodai munka gyakorlatában ez a mérce?

- Első, és legfontosabb kritérium az Isten előtti felelősség fölvállalása minden tettünkért, szavunkért. (Ez nem azt jelenti, hogy sosem hibázunk, hanem azt, hogy vállaljuk a felelősséget, s mindenben Isten kegyelmére szorulunk.)

- A gyermekeket (minden egyes gyermeket) Isten ajándékának tekintjük, akiket elsősorban a családjuk kapott az Úrtól. Tehát a családdal való együttműködés, a bizalom légköre a célunk.
- Az óvodáskorú gyermek nevelésének legfontosabb bázisa, kiindulópontja a biztonság. A biztonságot pedig Isten oltalmában találjuk meg. Ez azt jelenti, hogy Isten kegyelmében biztonságukat meglelt, stabil felnőttek veszik körül a gyermekeket, akiknek el is mondjuk, hogy „Isten a mi oltalmunk és erősségünk”.

Református óvodánk célja:

- Isten nevére dicsőség szálljon azért, hogy az Ő jelenléte, szeretete és igazsága láthatóvá legyen az óvoda belső rendjén, értékrendjén, lelkiességén, napi életgyakorlatán keresztül.
 - A gyermekek és a családok Isten jelenlétében, védelme alatt, elrejtettségében lehessenek. A gyermekek ebben a biztonságban kapják meg a személyüknek megfelelő fejlesztést, az egész életre szóló alapokat, ériék el a következő életszakaszhoz (iskolába lépés) szükséges fejlettségi szintet.
 - Isten Igéje hirdettessék élettel és szavakkal.
 - A családok az óvodán keresztül kapcsolatba kerülhessenek a gyülekezettel.”
- Ezzel a vezérfonallal és ezekkel a célokkal azt hiszem, mindnyájan azonosulni tudunk. Január óta az óvoda Facebook oldalán is követhetjük az épület és a lelkiiség formálódását.

Kedves igei és életviteli üzeneteket olvashattunk és részt vehettünk abban a háttér munkában, amit imádkozásnak hívunk. Kérhettük Istent, hogy küldjön alkalmas munkatársakat, akik Krisztusban megújult életük példájával és szakmai elhivatottsággal végzik majd a rájuk bízott gyermekek nevelését. Isten meghallgatta az imádságokat és 2021. szeptember 1-én az óvoda megnyitotta kapuit. A kicsi Rózi és csoporttársai számára is elkezdődött a beszoktatás.

A Bárányfelhő Svábhegyi Református Óvoda átadó ünnepségére 2021. szeptember 19-én, délután 16:00-kor került sor. Ezen az ünnepi alkalmon gyülekezetünkben Somogyi László lelkipásztor vezetésével tízen vettünk részt. Az igehirdetést Illés Dávid esperes végezte, majd az óvoda dolgozóinak fogadalomtétele és néhány közszereplő köszöntő szavai után sor került a nemzetiszínű szalag átvágására és a jelenlévők bejárhatták az óvoda csodaszép épületét, és udvarát, a gyerekek nagy örömeire. A gyülekezet pedig szeretetvendégséggel gondoskodott rólunk.

Bizonyára sokan imádkoztak ennek az intézménynek a létrejöttéért és én magam is ima meghallgatásként élem meg. Nagy öröm számunkra, hogy kicsi unokánk egy ilyen csodaszép oviban töltheti a napjait, de az imádságokra továbbra is szükség van, hogy a fent megfogalmazott vezérfonal mentén, a kitűzött célok megvalósuljanak az óvoda, a családok és a fenntartó gyülekezet életében. Soli Deo Gloria!

Bertalan Péterné

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL

ARANY JÁNOS: DOMOKOS NAPRA

Midőn szüleid és mind akik szeretünk
Nyájas köszöntéssel tehozzád sietünk;
Midőn kedvedért a - bár hiános - család
Vígán ülte körül innepi asztalát:
Kedves fiú, hát én mit adjak most neked?
Egy édes csemegét: hizelgő éneket?...

Nem! azt én nem adok, te sem várod, hiszem.
Gaz, ki a Múzsáknak hamis tömjént viszen.
Szégyen a lantra, mely költött érdem által

Meggyaláztatni és gyaláznai nem áttal;
Minél édesb, annál émelegősb csemege -
Annál undorítóbb, minél szebb éneke.

Zengjem érdemeid? oh, azok lehetnek:
Állasz még küszöbén ifjú életednek;
Előtted a küzdés, előtted a pálya,
Az erőtlen csügged, az erős megállja.
És tudod: az erő micsoda? - Akarat,
Mely előbb vagy utóbb, de borostyánt arat.

Áldjad a jó Istent, ki megálda téged,
Adván őreidül szerető szüléket,
Adván eszközöket, elhárítani pályád
- Annyi más futónak nehéz - akadályát.
Áldjad Istent, hanem óvakodj', amivel
Ő álda meg, saját érdemül róni fel.

Nemes önbizalom, de ne az önhietség,
Rúgói lelkedet nagy célra feszítsék:
Legnagyobb cél pedig, itt, e földi létben,
Ember lenni mindég, minden körülményben.
Serdülj, kedves ifju... poharam cseng érted! -
Légy ember, ha majdan azt az időt éred.

Szeressed hazádat... Oh, a honszerlem
Most lehet őszinte, igaz, önzéstelen.
Ne is tőle kívánd, amit ő nem adhat:
Magadban keressed az édes jutalmat.
Csillagi nem lesznek, fényes díszjelei:
Keresztje elég van, - de maga viseli.

Somogyi László tiszteletes úr prédikációiban többször hivatkozik Arany János soraira, nemrég az egyik igehirdetésén az itt választott költeményből idézett, utalt arra is, hogy érdemes lenne az egész művet megismerni. Valóban, a vers bizonyos sorait szállóigeként idézik, de teljesen megérteni csak a teljes költemény és kor ismeretében lehetséges.

Arany János a legismertebb magyar költők közé tartozik. Iskolás korunkban olvastuk a Toldit, melyben több olyan utalás van, ami Arany mély istenhitéről árulkodik. Ez a hit már gyerekkorában meggyökeresedett benne a hívő szülők hatására.

Az 1848/49-es szabadságharc bukása Arany Jánost nagyon megviselte lelkileg, a szabadságharc alatt végzett tevékenysége miatt joggal féltetett a meghurcolástól, a család anyagilag is nehéz helyzetbe került. Ekkor kapja a felkérést, hogy legyen a Tisza családnál nevelő Geszten. Ekkor már csak a legkisebb fiú, Domokos élt otthon a szülői házban. Neki tanított Arany klasszikus irodalmat, s miután a fiú tehetségesnek mutatkozott a versek írásában, így a költő segítette az ifjú szárnypróbálgatásait. A visszaemlékezések szerint Tisza Domokos és nevelő között meghitt kapcsolat alakult ki. Ez magyarázza a mester kedves, őszinte sorait a tanítványa névnapjára, a sorokból árad a gyengéd szeretet s tisztelet a fiú iránt. (A Domokos név azt jelenti az Úrhoz tartozó.)

Vess számot erőddel s legjavát, amelyet,
Leghasznosbnak itélsz, hazádnak szenteljed.
Vagyon sok szüksége, sok fogyatkozása:
Bárhol állj, csak tőled előmentét lássa.
Serdülj, kedves ifju - habzó kelyhem dagad -
A haza igényel munkás, hű fiakat.

S ha talán, az érzés tengeréhez jutva,
Néked a szelíd lant tisztessége jutna:
Hass! buzdíts! egyesíts! hogy osztály ne legyen
Köztünk, hol magyar szó, honfiéret - szégyen.
Virág a költészet... egy nép irodalma:
De ha nem virágzik, nem is terem a fa.

Ha pedig a tettdús férfikor elhíván
A lanttól, komolyabb munkásságot kíván:
Ne feledd, mily gyöngye ama virág bokra,
Van szüksége közös ápoló karokra.
Serdülj, kedves ifju - még egyszer a kelyhet! -
Nőj eléggé nagyra - betölteni helyed!

(1851)

Arany itt sem tagadja meg ön magát. Egyszerre szólal meg a versben a költő, a nevelő és hazafi. A versíró Arany mély alázattal van a költészet iránt. Hazudni a költőnek nem szabad. („Gaz, ki a Múzsáknak hamis tömjént viszen”) Még nagyobb alázattal van Isten iránt, s ezért hálára és alázatra inti az ifjút is. Emlékezteti, hogy szerető családjáért, jó körülményeiért Istennek tartozik hálával:

„Áldjad a jó Istent, ki megálda téged,
Adván őreidül szerető szüléket”
De Isten ajándékát nem tekintheti saját érdemének.

„Áldjad Istent, hanem óvakodj', amivel
Ő álda meg, saját érdemül róni fel.”

Azt sem titkolhatja el Arany, hogy az életpálya beteljesítéséhez erős akaratra lesz szüksége, hisz a nehézségeket le kell győzni. Az önbizalom és önhietség közötti különbségre is figyelmeztet a költő, hisz lehet, hogy nem mindig sikerül élesen megvonni a határt a kettő között. Tisza Domokos akkor tölti be az isteni rendnek megfelelő küldetést, ha lelkileg nemessé válik, hogy használhasson a nemzetének. A szabadságharc bukása utáni években hazának most különösen szüksége van a szolgálatára, hisz nagy a tét: egy nemzet fennmaradásáról van szó. Arra is felkészíti az ifjút, hogy áldozatáért cserébe, lehet, nem kap semmit.

Ha költőként fogja szolgálni az országot, akkor se feledkezzen meg arról, hogy a hazaszeretet és a magyar nyelv ügye a legfontosabb téma! Mindkettő a nemzet megmaradásának záloga.

A költemény ugyan Tisza Domokos névnapjára íródott, de a benne megfogalmazott gondolatok örökérvényűek. (Bár a mai kor embere is így gondolkodna!)

Amikor Arany ezt a köszöntőt papírra vetette, még nem tudhatta, hogy Tisza Domokos földi pályája igen rövid lesz, 19 éves korában tüdőbajban meghalt, bár a család mindent megtett a gyógyulásáért. Közel 200 költeménye maradt fenn, amiből Arany is közölt néhányat a Pesti Naplóban, majd ki is adták verseit. A család egyik legismertebb tagja Domokos egyik bátyja, Tisza Kálmán miniszterelnök.

Mezőné Szabad Erzsébet

AZ ÉLET CSODÁJA

Az élet csodája a szeretet. Mert az Élet Szeretet és a Szeretet Élet.

A cím egy történet kapcsán helyeződött a szívemre. Ezt követően lelkesedve kerestem alkotást, és megpillantottam Doszkocs Zsuzsa: Modern idők fája című festményét. A festőművész egy súlyos betegsége miatt sok éve kórházban, lélegeztetőgépen él, és magyar kortárs művészként alkot. Fest, rajzol és verseket ír. Kórházba kerülését megelőzően programozó volt, majd a kórházi ágyon fekve, kezdte meg alkotóművészi pályáját. Műalkotásaiban szívesen jeleníti meg a Szentendrén és Mélykúton kapott élményeit. Munkái beszélnek az emberek, állatok, csendéletek, illusztrációk megjelenítéséről. A témák és technikák használatában változatosságot mutat. A sok-sok díj, oklevél és elismerés kezeinek munkáját igazolja.

A képen látható festmény 2016-ban készült. Első ránézésre a maga egészében a különleges fa kelti fel a figyelmet. Láthatjuk, hogy egy éles körvonal határolja el a többi részlettől. Ha figyelmesen részletekbe menően tekintjük meg a fát, felismerhetővé válnak a lombként jelen lévő sok színes internetes és böngésző ikonok a falevelek helyett. Ha szemünket tovább vezetjük a „lombkoronán” át a törzsre, majd a gyökérzetre, akkor feltűnnek a párhuzamosan elhelyezkedő három-három színes (piros, fehér és zöld), íves a végükön kis „testet” mutató gyökér-ábrázolások. Ezek az úgynevezett „egerek”, amik

szükségesek a számítógépes feladatok elvégzéséhez. A kettő, hármas felosztás között egy e betű látható, ami az internet ikonja. Ez alatt, de a körvonalon kívül, sűrűbb gyökérzet fonódik egymásba. Ismét felemelve tekintetünket feltűnik a lombkoronát körülölelő élénk színű kékesfehér felhők sokasága. Vannak felhők, melyek betűesővel meg is „öntözik” a fát. De nem csak a fa és az informatikai jelenlét érzékelhető. Ha a körvonaltól elvonatkoztatunk, akkor egy emberalakot láthatunk. A fa törzse olyan, mint a nyak, a lombkorona olyan, mint a fej és haj, a gyökérzet és föld pedig, mintha a váll lenne az alaknak. A művész művészi érzékenységgel alkotta meg ezt a sokoldalú, összetett üzenetet hordozó jelképes festményt, amely egyszerre jeleníti meg a teremtés csodáját, az embert, a természet egyik nagy kincsét a sokoldalú fát, és az ember alkotta elektronikus információhordozó és információ feldolgozó gépet. E három egy egységként tapasztalható meg a vizuális síkon.

A kép sokat elárul a mai kultúra emberéről. Az informatikai eszközök térhódítása évről évre folyamatosan növekszik és teret hódít láthatóan az ember életében. Legyen az kiskorú, fiatal vagy érett felnőtt. Olyan lehetőségeket nyújtanak, ezek az eszközök, melyek szoros kapcsolatot eredményeznek egyesek részéről. Függség alakulhat ki az eszköz használatával és az eszköz nyújtotta különböző webes oldalak használatával is. Kényszer vagy önkéntes választás van az egyének életében? Feltehetjük a kérdést, valóban kiszolgáltatottá válik az ember az ilyen eszközöket tekintve? A kérdés, hogy az ember uralja az elektronikus eszközök használatát hasznos és jó célok elérésére, megvalósítására, vagy magának enged teret a leuralásra, bálványemelésre? E nélkül már nem is tud élni? Kérdés az is, hogy milyen áldozatot kíván az egyén életéből? Mit és mennyit ad önmagából? Képes-e ő áldozatot hozni azért, hogy az emberi kapcsolatai erősödjenek, életben maradjanak, vagy éppen megszakadjanak, megsemmisüljenek? - Még - van választási lehetőség. Még „...tart a ma...” (Zsid.3,12-13.). Igen, mert bármilyen döntés mellé teszi oda a szívét az ember, annak

következménye van és lesz. Vajon miért feledkeznek meg azokról a jelzésekről, ajándékokról, melyeket ad, küld a mindennapokban a csodálatos Isten (Bír.13,18.)? Jobban kívánja az ember a gonoszságnak ideig tartó dolgait, csábításait, rövid ideig tartó örömnújtásait, mint az élet csodálatos ajándékát, a szeretetet (Ef.5,1-2). Isten, hívó gesztusokat küld és ad szüntelen, megnyilvánulásainak rengeteg „arca” van. Kéri, hogy kövessük Őt Igéjének megcselekvésével, hogy örömtelibb életet élhessünk. Az ÚR Jézus mondja: „Ha ismernéd az Isten ajándékát, ... te kérted volna Őt, és adott volna neked élő vizet. ... Az Isten Lélek: és akik Őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják.” (Jn.4,10.24.). Isten ígéretet ad mindannyiunknak: „És szólt a Isten mindezeket az Igéket, mondván: ... De irgalmasságot cselekszem ezeriziglen azokkal, akik Engem szeretnek, és az Én parancsolómat megtartják.” (II.Móz.20,1.6.). Isten szavát a Bibliát azért fontos, hogy olvassuk, mert benne felismerhetjük és megismerhetjük az igazságot(!) – „Monda azért Jézus...: Ha ti megmaradtok az Én beszédemben, bizonytal az Én tanítványaim vagytok; És megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket.” (Jn.8,31a32.)

Rengeteg olyan „dolog” vesz körül bennünket, amiért szüntelen hálával és dicsőítéssel tartozunk Neki. A művész egyik versével szeretném kifejezni megnyilvánulásainak rengeteg „arcát”, amivel jelzi, hogy szereti az embert, akinek lelket és testet alkotott - „Így szól az Úr nekem: ... Én teremttem a földet, az embert és a barmot, amelyek e föld színén vannak, az Én nagy erőmmel és az Én kinyújtott karommal...” (Jer.27,2a5a) -:

A természet változatossága, Tavasz rét színes vadvirága, Zöld erdőnek harmatos levele, Öreg fának göcsörtös gyökere, Az állatok minden mozdulata, A tarka lepkék hamvas hímpora, Madarak szárnyaló repülése, A halak cikázó merülése, Az emberek sokféle fajtája, A jellemük eltérő mássága, A bőrszínük összevegyülése, Tehetségük kifejeződése, Az élet ezernyi árnyalata, A Teremtőt áldja, magasztalja. Doszkocs Zsuzsa:

Az élet csodái (Budapest, 2001. nov. 22.)
„E földnek országai mind énekelje-

tek Istennek: zengjétek dicséretet az Úrnak! Szela.” (Zsoltárok68,33.)
„Dicsérjétek az Urat, mert jó az

ÚR; zengjétek nevét, mert gyönyörűsége!” (Zsoltárok135,3.)
Somogyiné Gyüre Mara

ISTEN AJÁNDÉKA, AMI SZEMÉLYESEN A TIED LEHET!

Isten felbecsülhetetlen szeretete:
„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róma 5,8.)
„És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne.” (I.Jn.4,16.)

„És ez a szeretet, hogy járjunk az Ő (Isten) parancsolatai szerint. Ez a parancsolat, amint kezdettől fogva hallottátok, hogy abban járjatok.” (II.Jn.1,6.)

„És a Jézus Krisztustól, Aki a hű tanúbizonyosság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelem. Annak, Aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által,” (Jel. 1,5.)

Isten egyedülálló ajándéka:
„Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róma 6,23.)
„Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (I.Jn.1,7.)

„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítetvén Lélek szerint;” (I.Pt.3,18.)

Bűneim megvallása:
„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz az Ő (Jézus Krisztus): megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.” (I.Ján.1,9.)
„Mert a Jézus Krisztusban való élet Lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.” (Rm.8,2.)
„Aki (Jézus Krisztus) az Ő (Isten) dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, Aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, Aki minket bűneinktől megtisztítva, ül a Felségnek jobbjára a magasságban,” (Zsd.1,3.)

Hogyan lehet új életem?:
„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Isteniünkhez, mert kész megbocsátani.” (Ézs.55,6-7.)
„Ezeket írtam nektek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok

meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.” (I.Jn.5,13.)
„És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az Ő Fiában van.” (I.Jn.5,11.)

Szíveddel megszólíthatod Jézus Krisztust, és bízhat szíveddel:

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (I.Ján.5,11-13.)

„... Jézus mondja...: Bizony, bizony mondom nektek: Aki Énben nem hisz, örök élete van annak.” (Jn.6,43a47.)

„Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az Én beszédemet hallja és hisz Annak, Aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre.” (Jn.5,24.)

„Monda neki Jézus: Én Vagyok a fel-támadás és az élet: aki hisz Énben-nem, ha meghal is, él;” (Jn.11,25.)

„Ezeket írtam nektek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok

meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.” (I.Jn.5,13.)

„És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az Ő Fiában van.” (I.Jn.5,11.)

Szíveddel megszólíthatod Jézus Krisztust, és bízhat szíveddel:

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (I.Ján.5,11-13.)

„... Jézus mondja...: Bizony, bizony mondom nektek: Aki Énben nem hisz, örök élete van annak.” (Jn.6,43a47.)

„Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az Én beszédemet hallja és hisz Annak, Aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre.” (Jn.5,24.)

„Monda neki Jézus: Én Vagyok a fel-támadás és az élet: aki hisz Énben-nem, ha meghal is, él;” (Jn.11,25.)

„Ezeket írtam nektek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok

meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.” (I.Jn.5,13.)

„És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az Ő Fiában van.” (I.Jn.5,11.)

Szíveddel megszólíthatod Jézus Krisztust, és bízhat szíveddel:

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (I.Ján.5,11-13.)

„... Jézus mondja...: Bizony, bizony mondom nektek: Aki Énben nem hisz, örök élete van annak.” (Jn.6,43a47.)

„Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az Én beszédemet hallja és hisz Annak, Aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre.” (Jn.5,24.)

„Monda neki Jézus: Én Vagyok a fel-támadás és az élet: aki hisz Énben-nem, ha meghal is, él;” (Jn.11,25.)

„Ezeket írtam nektek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok

meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.” (I.Jn.5,13.)

ALKALMAINK

(amennyiben a járványhelyzet miatt nem korlátozza mindezt a Zsinat Elnökségi Tanácsa)

Vasárnap:	09:00 Istentisztelet a középkerthelyi gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren (Húsvétől november végéig a templomban, egyébként a gyülekezeti teremben – Kálvin tér 19.) 15:30 Minden hónap utolsó vasárnapján istentisztelet Bodaszőlőn az IKSZT épületében 16:30 Énekkari próba (gyülekezeti terem) 18:00 Esti Istentisztelet és/vagy tematikus alkalom (gyülekezeti terem)
Hétfő:	15:00 Beteglátogatók bibliáorája (minden hónap első hétfő) (ifi terem) 18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkészi hivatal)
Kedd:	15:00 Asszonykör 18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal) 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
Szerda:	09:30 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem) 15:00 Középkerthelyi bibliáora a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
Csütörtök:	10:00 Bibliáora (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban, minden hónap 2. és 4. csütörtök Rákóczi úti Idősek Klubjában) 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem) 18:00 Hit- és élet bibliáora (gyülekezeti terem, vagy az ifi terem)
Péntek:	15:00 Szövetségek bibliáorája (ifi terem)
Szombat:	17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

A célterületen felerősödött Covid fertőzöttség miatt elhalasztottuk a szatmári autóbussz kirándulást tavaszra...

Jövőre augusztus 17-től 24-ig van helyünk gyülekezeti táborozásra Mátraházán a Református Konferenciaközpontban.

„Áldott legyen az Úr! Napról-napra gondoskodik rólunk a mi szabadításunk Istene!

Szela Ez a mi Istenünk a szabadításnak Istene, és az Úr Isten az, Aki megszabadít a haláltól.” (Zsoltárok 68,20-21.)

„Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, Aki az Ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntartva számunkra, Akiket Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen. Amelyben örvendeztek, noha most kissé, ha meg kell lenni, szomorkodtok különféle kísértések között, Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranyánál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor; Akit, noha nem láttatok, szerettek; Akiben, noha most nem látjátok, de hisztek benne, kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek: Elérve hitetek célját, a lélek üdvösségét. Amely üdvösség felől tudakozódtak és nyomozódtak a próféták, akik az irántatok való kegyelem felől jövendöltek: Nyomozódva, hogy mely vagy milyen időre jelentette azt ki a Krisztusnak őbennük levő Lelke, Aki eleve bizonyosságot tett a Krisztus szenvedéseiről és az azok után való dicsőségről. Akiknek megjelentetett, hogy nem maguknak, hanem nekünk szolgáltak azokkal, amelyeket most hirdetnek nektek azok, akik prédikálták nektek az evangéliumot az egeből küldött Szent Lélek által; amikbe angyalok vágyakoznak betekinteni. Annak okáért felővezve elmétek derekait, mint józanok, tökéletesen reménykedjetek abban a kegyelemben, amelyet a Jézus Krisztus hoz nektek, mikor megjelen. Mint engedelmes gyermekek ne szabjátok magatokat a ti előbbi kívánságaitokhoz, amelyek tudatlanságotok alatt voltak bennetek; Hanem amiképpen Szent Az, Aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben; Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok. És ha Atyának hívjátok Őt, Aki személyválogatás nélkül ítél, kinek-kinek cselekedete szerint, félelemmel töltsétek a ti jövevényeségetek idejét: Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből; Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen Báránynén, a Krisztusén: Aki eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén ti értetek, Akik Őáltalá hittek Istenben, Aki feltámasztotta Őt a halálból és dicsőséget adott neki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben. Lelketeket az igazság iránt való engedelmességben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítva meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek; Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké. Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull: De az Úr beszéde megmarad örökké. Ez pedig az a beszéd, amely nektek hirdettetett.” (1.Pét.1,3-25.)

„A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájan ti veletek. Ámen.” (Jel.22,21.)